

GEOLOGIA ROMÂNIEI

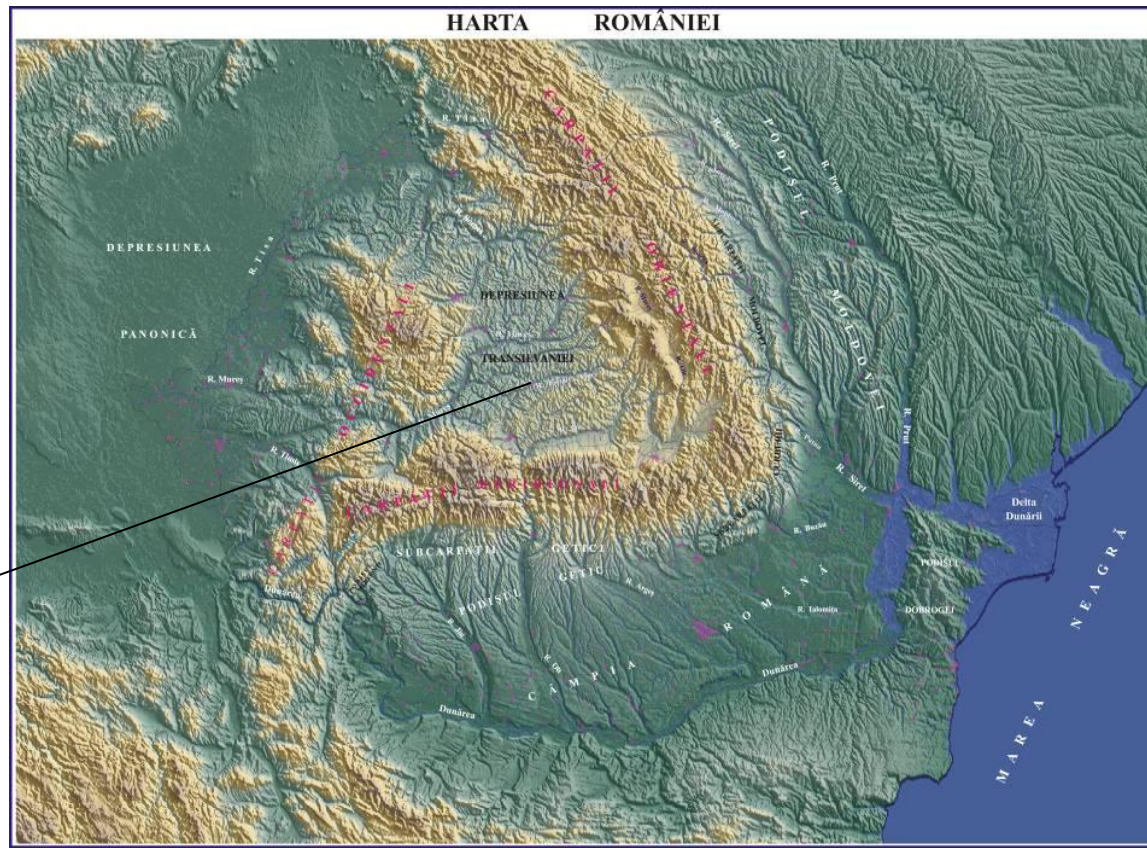
2025-2026

Sem. I

CONȚINUTUL CURSULUI

FIȘA DISCIPLINEI

***CE AVEM DE ÎNVĂȚAT LA GEOLOGIA ROMÂNIEI**

LIMITE FIZICO-GEOGRAFICE // GEOLOGICE // ADMINISTRATIVE

CONTEXTUL GEOLOGIC

HARTA

STRUCTURALĂ

A

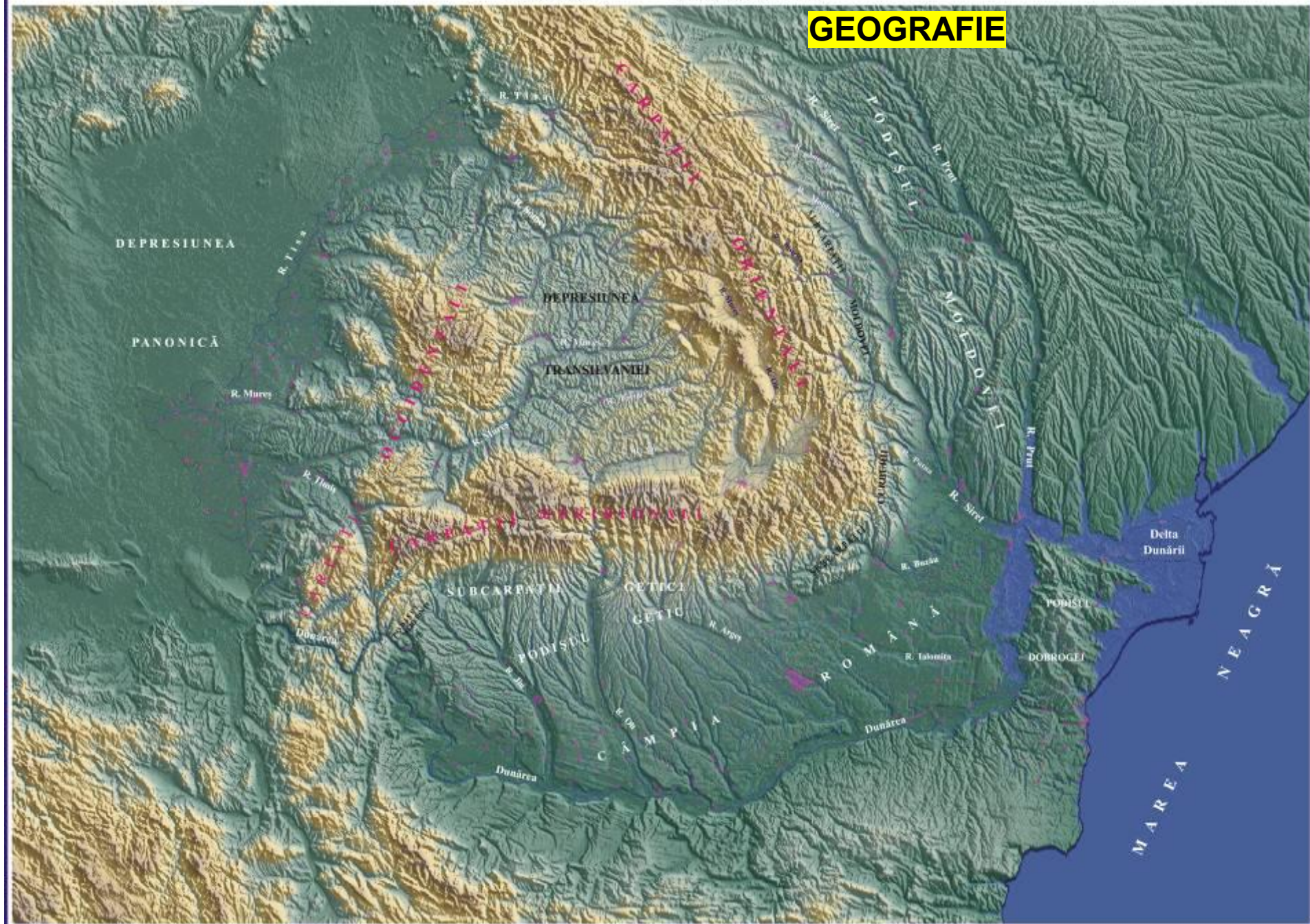
EUROPEI

Enciclopedia geologică. Elsevier
Sursa: <http://en.wikipedia.org/>

HARTA ROMÂNIEI

GEOGRAFIE

F. PERICARPATICA

Vicov

Solca

P | M

Paltinoasa

Tg. Neamt

Buhusi

P/B

V-Adjud

PIC

E-Buzau

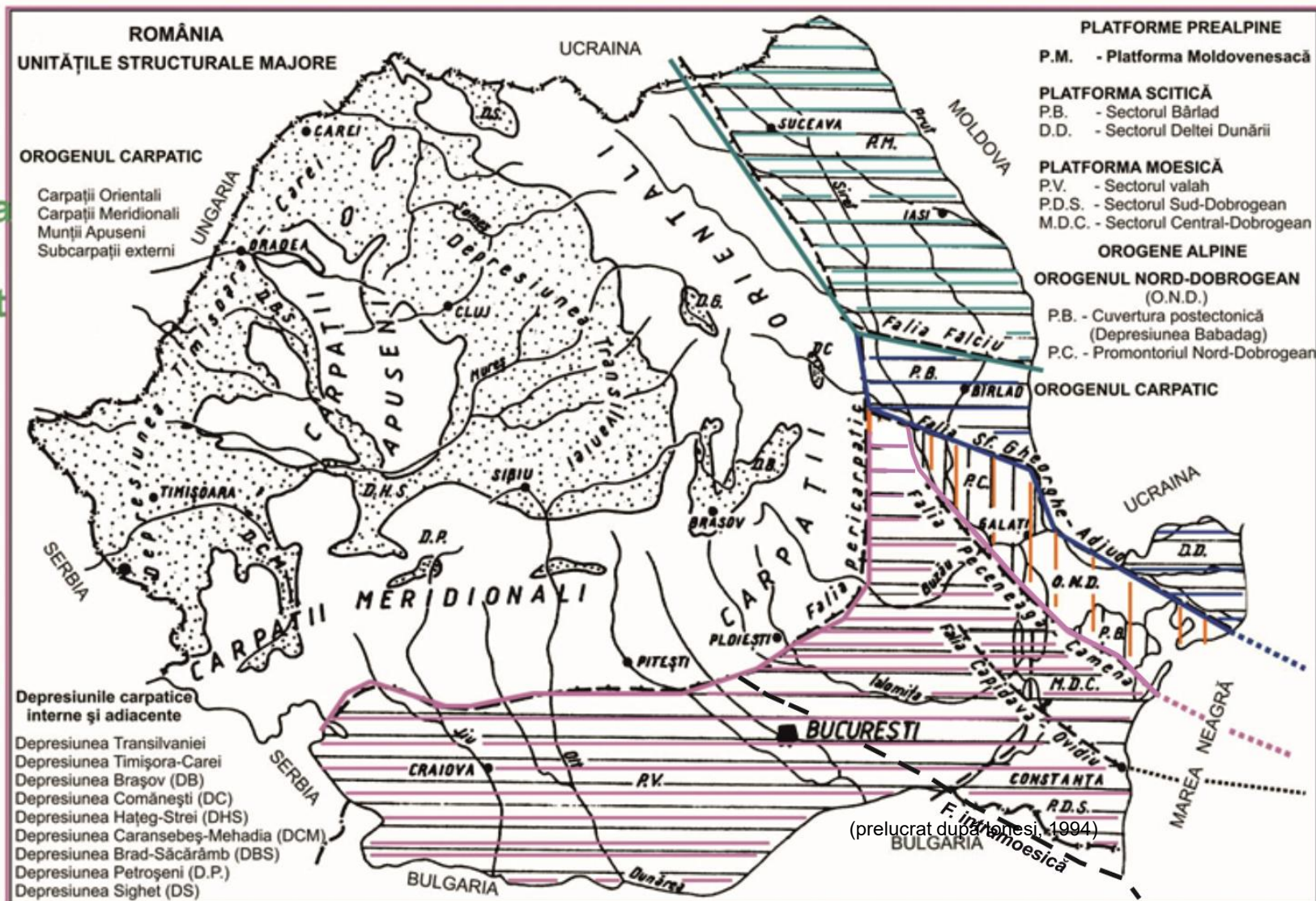
S-Ploiesti

P/V

Gaesti

Bibesti

Drobeta-Turnu Severin

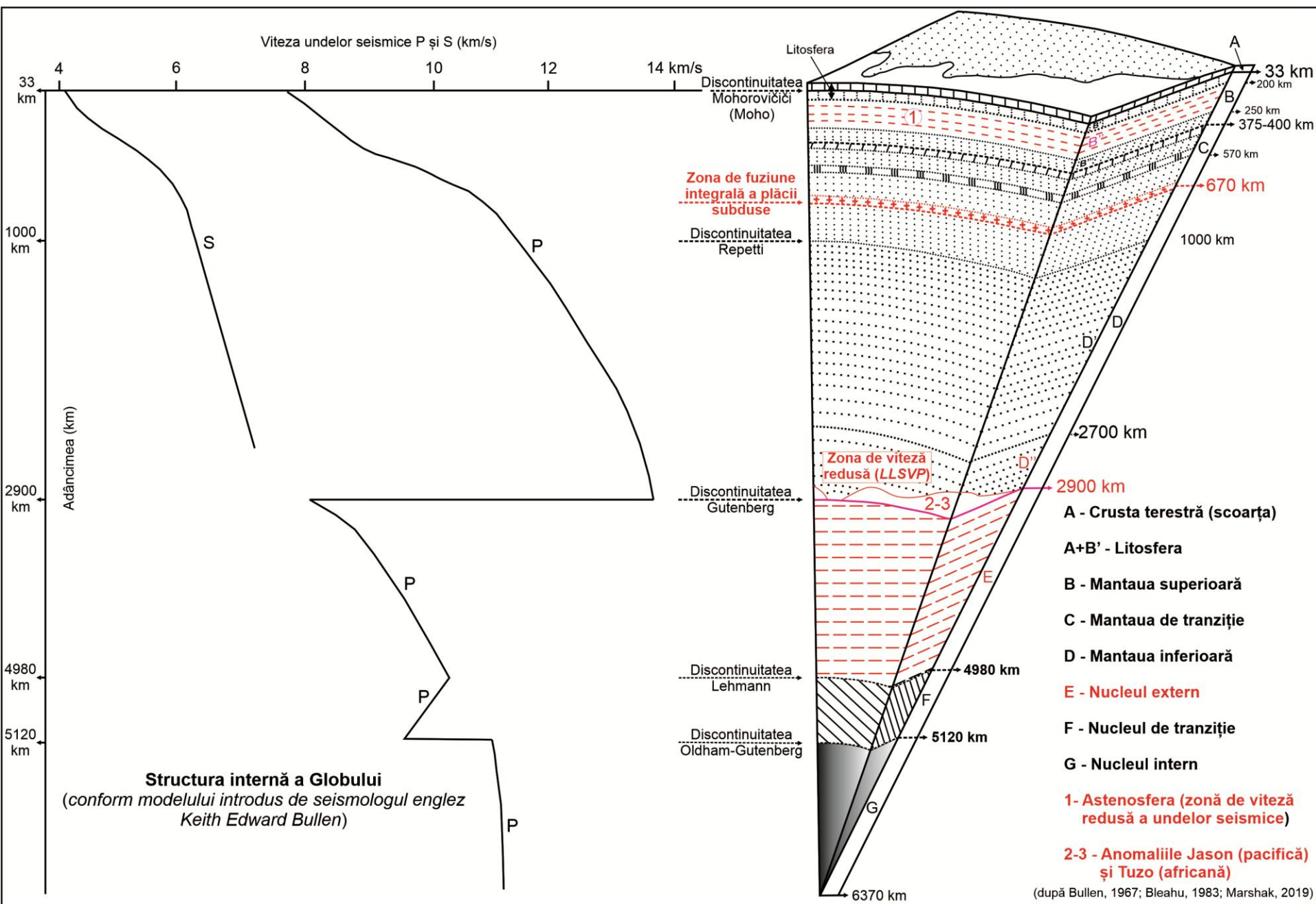
ADUCERE AMINTE

VEZI CURSUL DE GEOLOGIE GENERALĂ DIN ANUL I

DE REVĂZUT OBLIGATORIU:

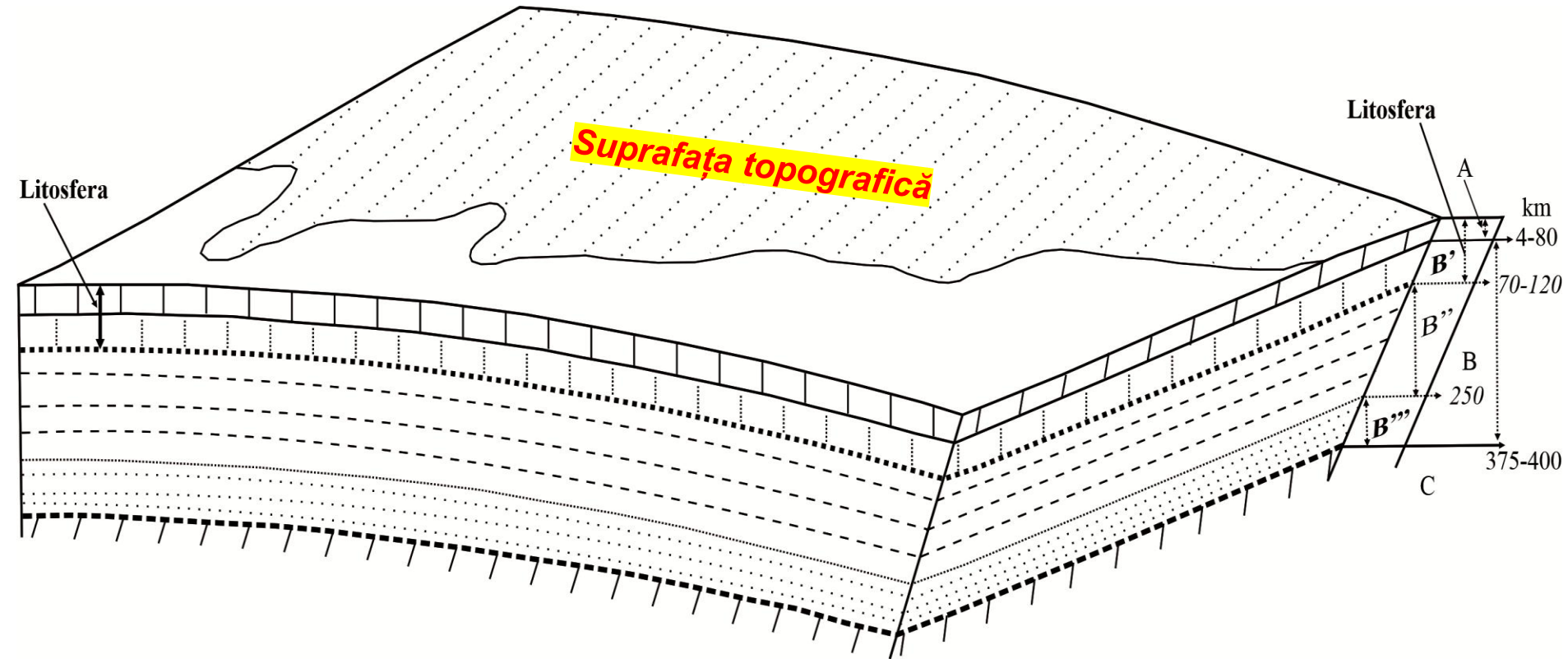
- (1) **Structura internă a Pământului**;
- (2) **Scara stratigrafică** (*despre unitățile geocronologice, cronostratigrafice și litostratigrafice*);
- (3-4) **Minerale** (*proprietățile care permit diagnosticarea macroscopică a mineralelor*) și **Roci** (*clasificare genetică a rocilor, constituenții rocilor magmatice, sedimentare și metamorfice și caracteristicile mineralogice, morfologice și structurale care permit diagnosticarea macroscopică a rocilor*);
- (5) **Structurile primare** ale rocilor magmatice și sedimentare (*corpuri de roci nedeformate tectonic*);
- (6) **Structurile tectonice** (*cute, falii și asociații de cute falii: pânze tectonice de acoperire și de șariaj*);
- (7) **Morfostructurile de distensiune** (*rifturi, grabene, horsturi, dorsale medio-oceanice etc.*) și de compresiune (*orogenele cu zonele structurale interne. De ex: zone alcătuite din pânze de soclu – **bazine intracontinentale și margini continentale pasive / bazine oceanice** - zone cristalino-mesozoice; zone alcătuite din pânze de cuvertură - **bazine de foreland periferice, fliș-molasă; arcuri vulcanice continentale** - vulcanite laramice, vulcanite neogene; **arcuri vulcanice insulare; bazine molasice interne** etc.)*);
- (8) **Unități morfostructurale majore**: *platforme și orogene.*

(1) STRUCTURA INTERNĂ A PĂMÂNTULUI

(1) CE REPREZINTĂ SCOARȚA?

(2) CE REPREZINTĂ LITOSFERA?

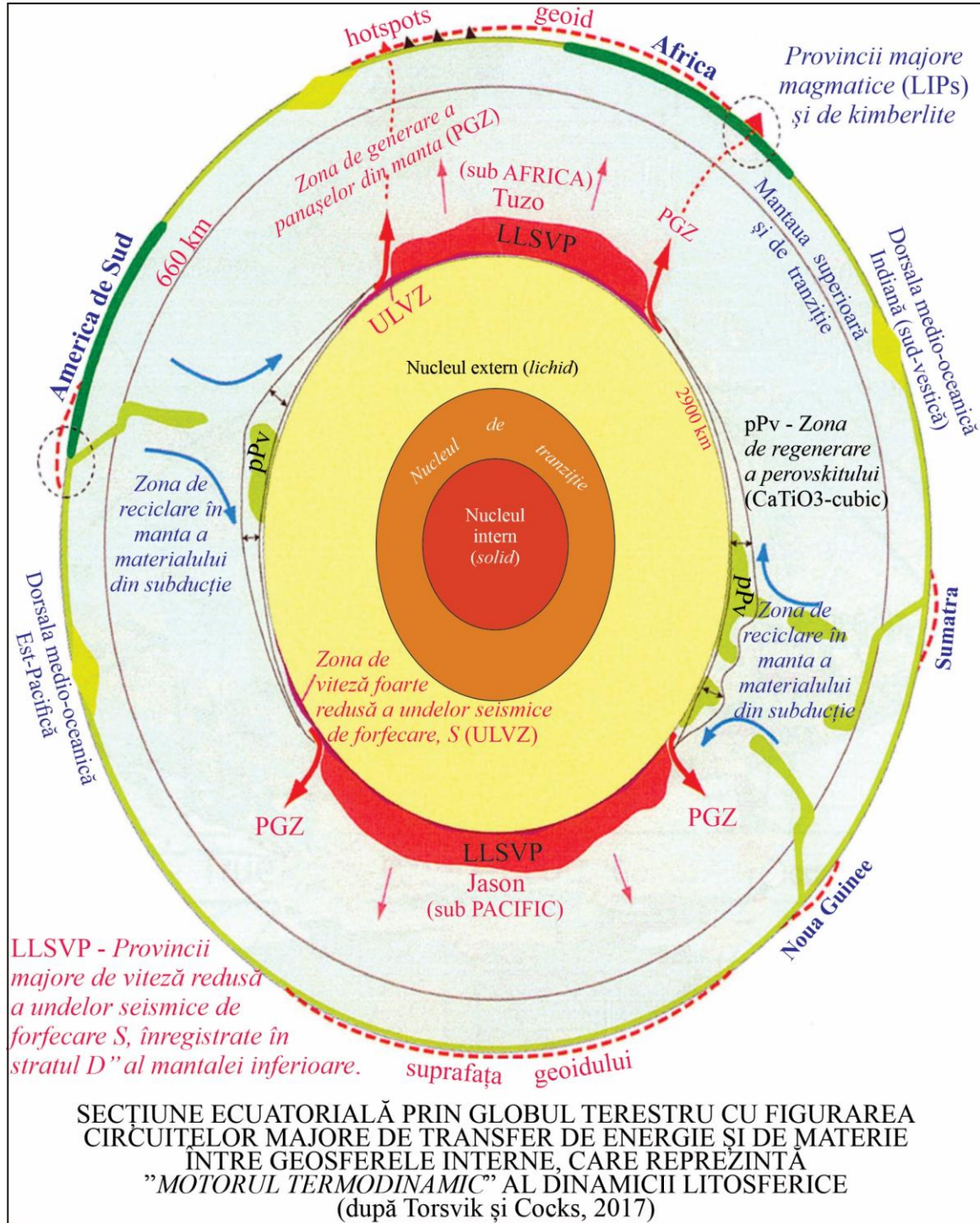

PUNCTE FIERBINȚI (HOTSPOTS)

PANAȘE DE MANTA (PGZ)

**PROVINȚII MAJORE DE VITEZĂ
REDUSĂ A UNDELOR SEISMICE
(LLSVP)**

**SISTEMUL TERMODINAMIC
"RESPONSABIL" PENTRU
DINAMICA LITOSFERICĂ:**
***DESCHIDEREA RIFTURILOR,**
****MAGMATISM-VULCANISM,**
*****FORMAREA INSULELOR
VULCANICE,**
******FORMAREA RELIEFULUI DE
ORDINUL I, II etc.**

(2) **Scara stratigrafică**

(despre unitățile geocronologice, cronostratigrafice și litostratigrafice)

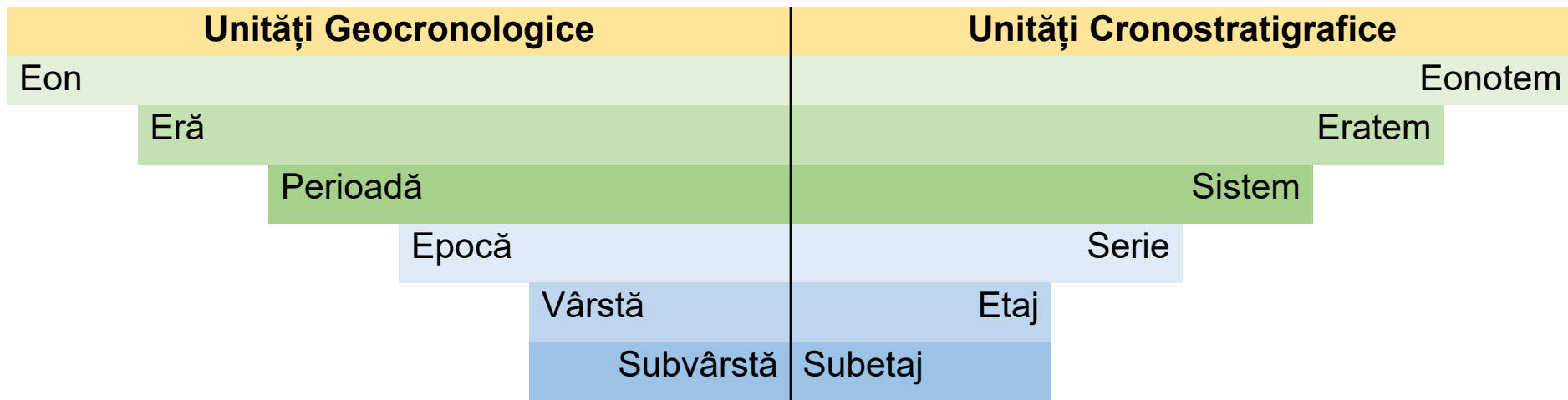
Cronostratigrafia și geocronologia

Cronostratigrafia este o ramură a stratigrafiei care se ocupă cu determinarea vârstei stratelor și corelarea cronologică a acestora. În acest mod se grupează unitățile litostratigrafice în unități *cronostratigrafice*, care reprezintă volume de roci formate într-o unitate geocronologică.

Unitatea cronostratigrafică se referă la un volum de ROCI format într-o unitate de timp geologic (unitate geocronologică).

Cronozona este cea mai mică diviziune în cronostratigrafie, reprezentând stratul sau pachetele de strate formate în momentul desfășurării unui eveniment biologic, geologic sau geofizic.

Geocronologia este o ramură a stratigrafiei care se ocupă cu datarea (stabilirea vârstei) depozitelor geologice și ierarhizarea cronologică a acestora, rezultând *unități geocronologice* (de timp), concretizate în unități cronostratigrafice (volume de roci). Datarea se poate face relativ, aplicându-se corelările pornind de la principiul superpoziției geometrice a stratelor și conținutul paleontologic al acestora, sau în mod absolut, folosindu-se metode radiometrice.

Scara geocronologică // cronostratigrafică (scara stratigrafică) folosită în prezent este cea adoptată de Comisia Internațională de Stratigrafie. Se impune o precizare. Începând din Priabonian, datorită ridicărilor alpine, se separă din Oceanul Tethys un bazin marin denumit Paratethys, în care se formează terenurile sedimentare din Orogenul carpatic și domeniul extracarpatic (Jipa, 2006). În acest context, pentru domeniul Paratethys s-au separat în Neogen, corespunzător bazinelor individualizate, unități geocronologice și cronostratigrafice regionale, specifice. Acestea unități geocronologice sunt folosite în literatura geologică privitoare la terenurile extracarpatice și ale Orogenului Carpaților Orientali, motiv pentru care sunt prezentate în continuare Scara stratigrafica ICS (2019) și corelarea unităților standard cu unitățile regionale separate pentru Paratethys.

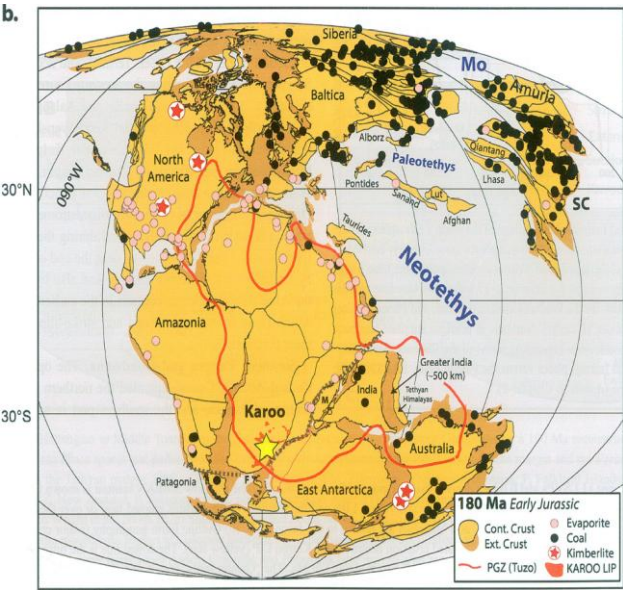
v 2024/12

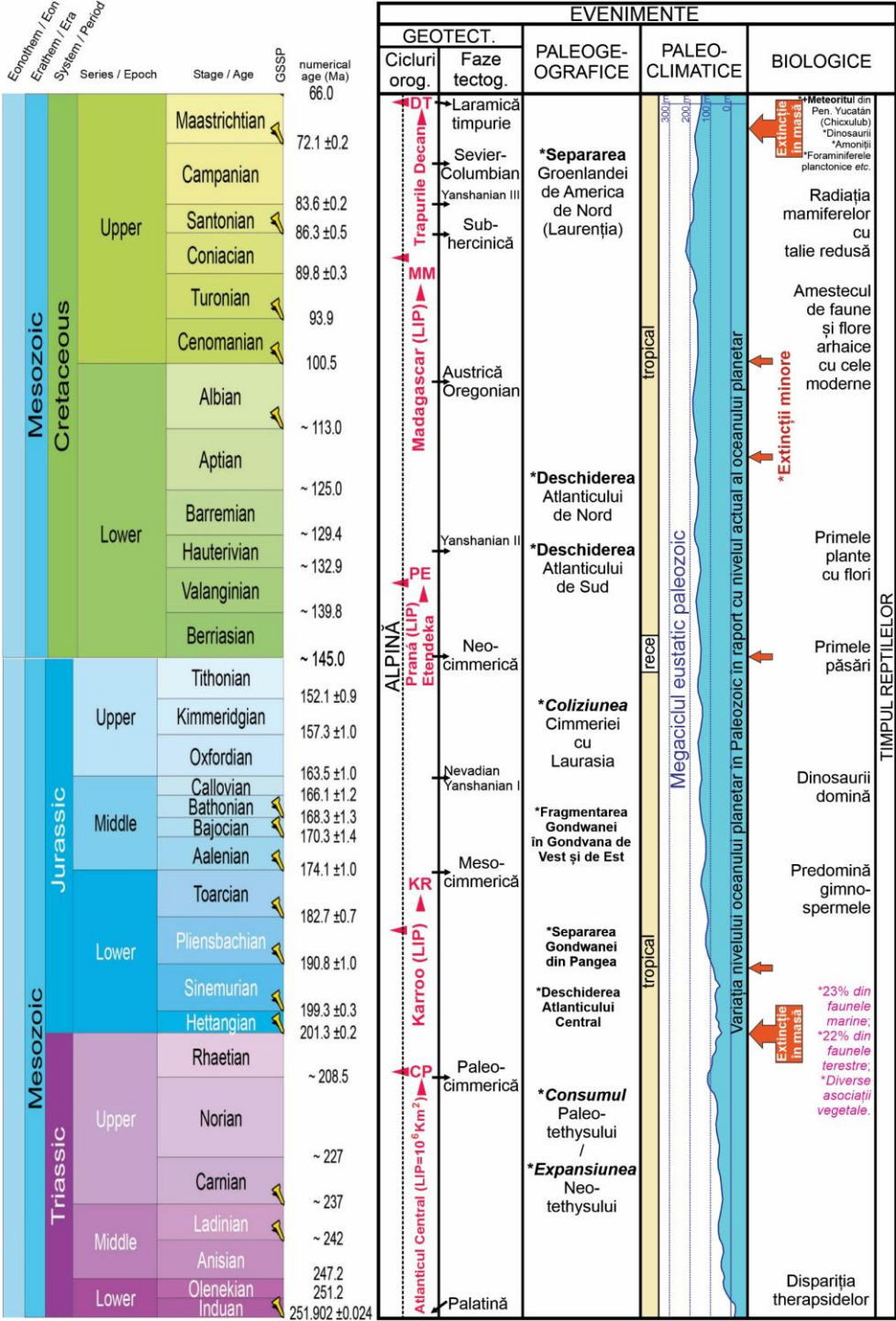
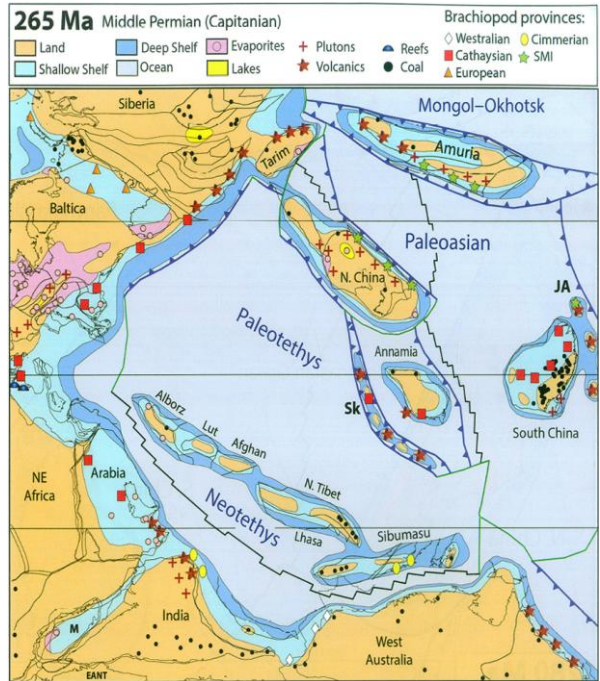
PRECAMBRIAN (*CRIPTOZOIC*) (4567 – 538,86±0,19 Ma)

	Eonothem Eon	Erathem Era	System Period	Age Ma	GSSP GSSA	EVENIMENTE				ARGUMENTE		
						GEOTECTONICE	PALEO- GEOGRAFICE	PALEO- CLIMATICE	BIOLOGICE	Litologice Paleontologice Izotopice, etc.		
						Cicluri orogenetice						
Precambrian	Proterozoic	Neo-proterozoic	Ediacaran	538,86 ±0,19		ASSYNTICĂ CADOMIANĂ	Supercontinentul Rodinia	Formarea stratului de ozon? (la cca. 30 km altitudine) Glaciațiunea Varangher	Faunele de Ediacara	Stromatolitele Cărbune (2 m) peste calcare în reg. L. Onega (alge) Șisturi grafitoase în sc. Canadian (substanță cărbunoasă de proveniență algă) GNAISE - 3,8 ma (V Groenlandei) - 4,0 ma Antarctida - 4,2 ma V. Australiei		
			Cryogenian	~630								
			Tonian	850								
		Meso-proterozoic	Stenian	1000		DALSLANDIANĂ GREENVILLIANĂ			Formarea nucleelor continentale			
			Ectasian	1200								
			Calymmian	1400								
		Paleo-proterozoic	Statherian	1600		SVECOKARELICĂ HUDSONIANĂ	Formarea nucleelor continentale	Acritarchele (organisme sferomorfe, cu perete organic complex)				
			Orosirian	1800								
			Rhyacian	2050								
			Siderian	2300								
	Archean	Neoarchean	2500		BELOMORIANĂ KENNORANĂ	3,8 ma Regenerarea globală a scoarței terestre	Atmosfera primară, fără oxigen liber	Ciano- bacteriile				
		Mesoarchean	2800									
		Paleoarchean	3200									
		Eoarchean	3600									
	Lower limit is not defined	4567	DIFERENȚIEREA CHIMICĂ MAJORĂ » NUCLEU, MANTA ȘI SCOARȚĂ									

MESOZOIC (238,8 – 66,0 Ma)

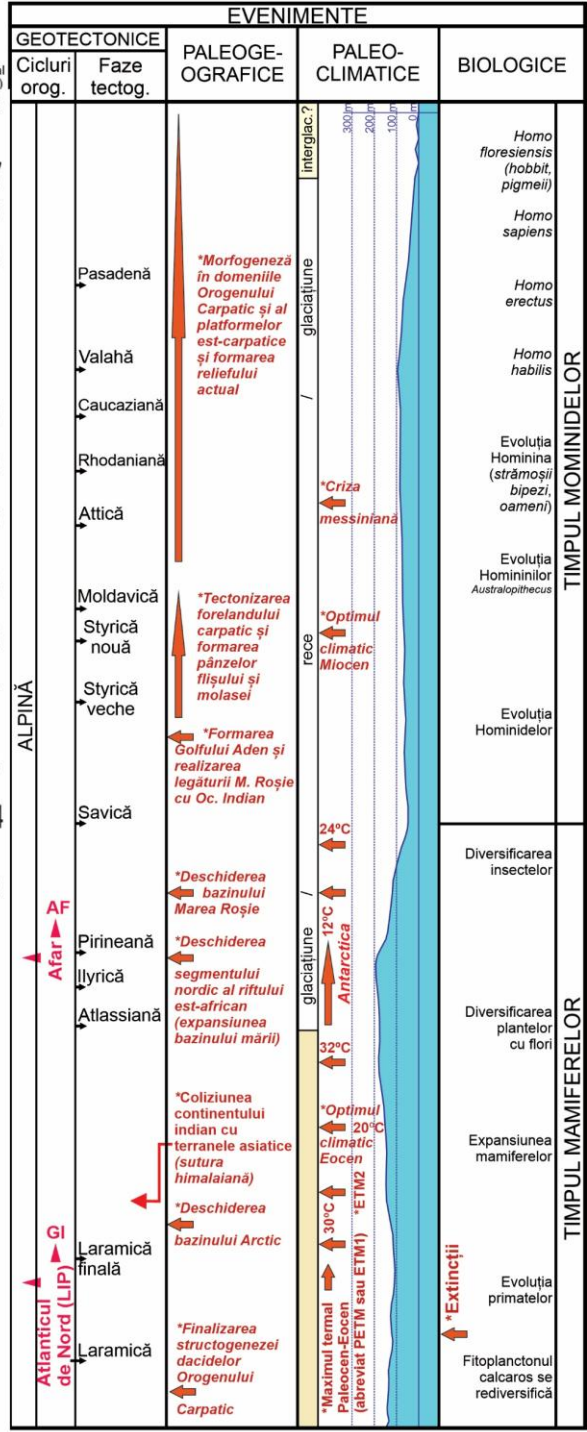
(Sursa: Torvsvik Trond & Cocks Robin, 2017)

CENOZOIC (66,0 Ma – prezent – viitor?)

ICS			Paratethys		
Cuaternar	Pleistocen	Holocen	<i>mil. ani</i> 0,011	Holocen	
		Tarantian	0,13	Pleistocen	
		Ionian	0,78		
		Calabrian	1,81		
		Gelasian	2,58		
Neogen	Pliocen	Piacenzian	3,60	Romanian	Pliocen
		Zanclean	5,33	Dacian	
	Miocen	Messinian	7,25	Pontian	
		Tortonian	11,61	Meotian	
		Serravallian	13,65	Sarmațian	ks bs vh bg
		Langhian	15,97	Badenian	
		Burdigalian	20,43	Burdigalian	
		Aquitanian	23,04	Aquitanian	

Eonothem / Epoch		System / Epoch		Stage / Age		GSSP	numerical age (Ma)
Eonothem / Epoch		System / Epoch		Stage / Age			
Phanerozoic	Cenozoic	Quaternary	Holocene	UL	Meghalayan		present
				M	Northgrippian		0.0042
				L/E	Greenlandian		0.0082
			Pleistocene		Upper		0.0117
					Middle		0.126
					Calabrian		0.773
					Gelasian		1.80
			Pliocene		Piacenzian		2.58
					Zanclean		3.600
		Neogene	Miocene		Messinian		5.333
					Tortonian		7.246
					Serravallian		11.63
					Langhian		13.82
					Burdigalian		15.97
					Aquitanian		20.44
					Chatthian		23.04
					Rupelian		27.82
				Paleogene	Eocene		Priabonian
			Bartonian				37.8
	Lutetian		41.2				
	Ypresian		47.8				
Paleocene		Thanetian			56.0		
		Selandian			59.2		
		Danian			61.6		

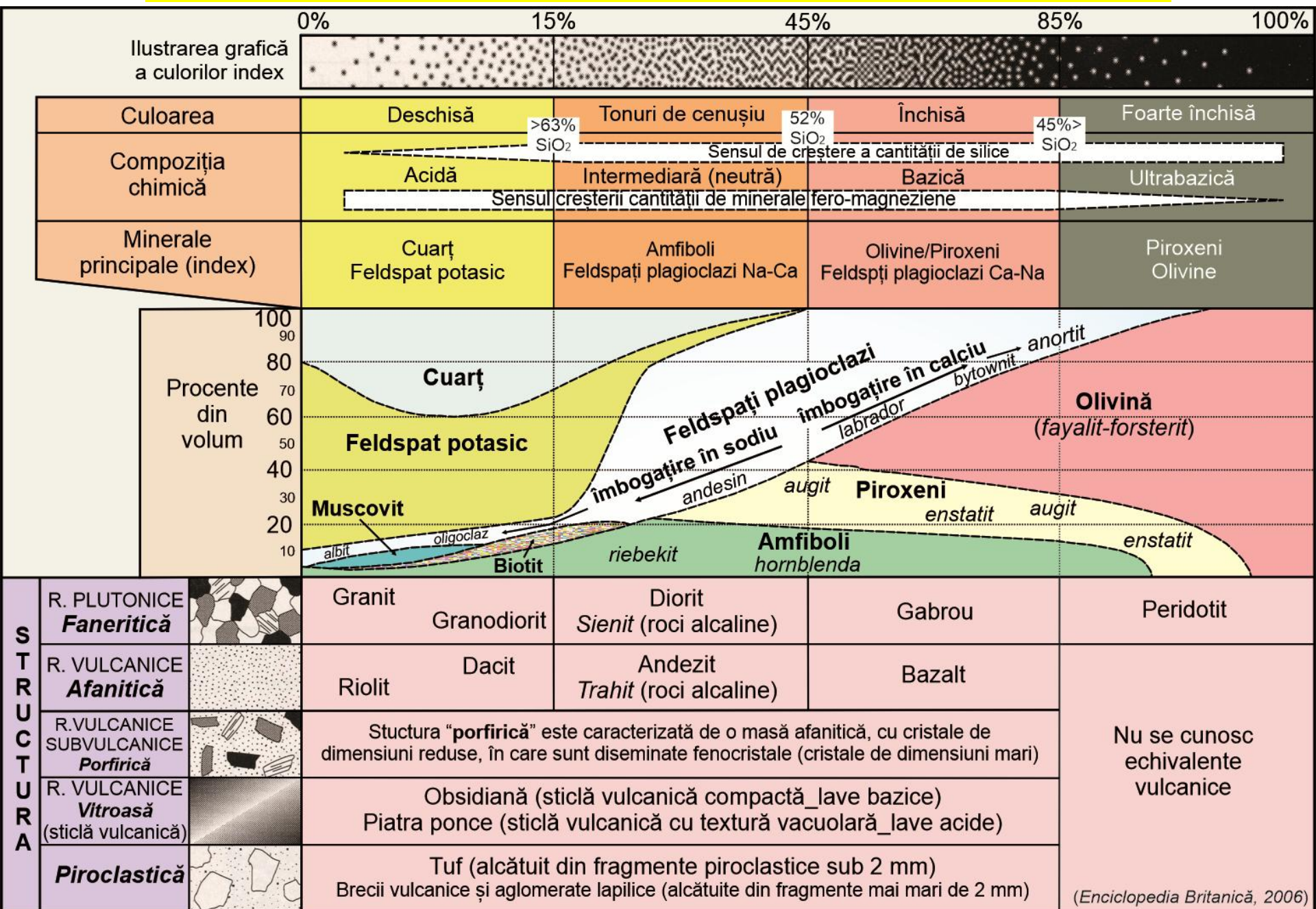
(3-4) **Minerale** (compoziția chimică și proprietățile care permit diagnosticarea macroscopică a mineralelor) și **Roci** (*clasificarea genetică a rocilor, constituienții rocilor magmatice, sedimentare și metamorfice și caracteristicile mineralogice, morfologice și structurale care permit diagnosticarea macroscopică a rocilor*):

(a) Rocile magmatice și asociațiile minerale caracteristice

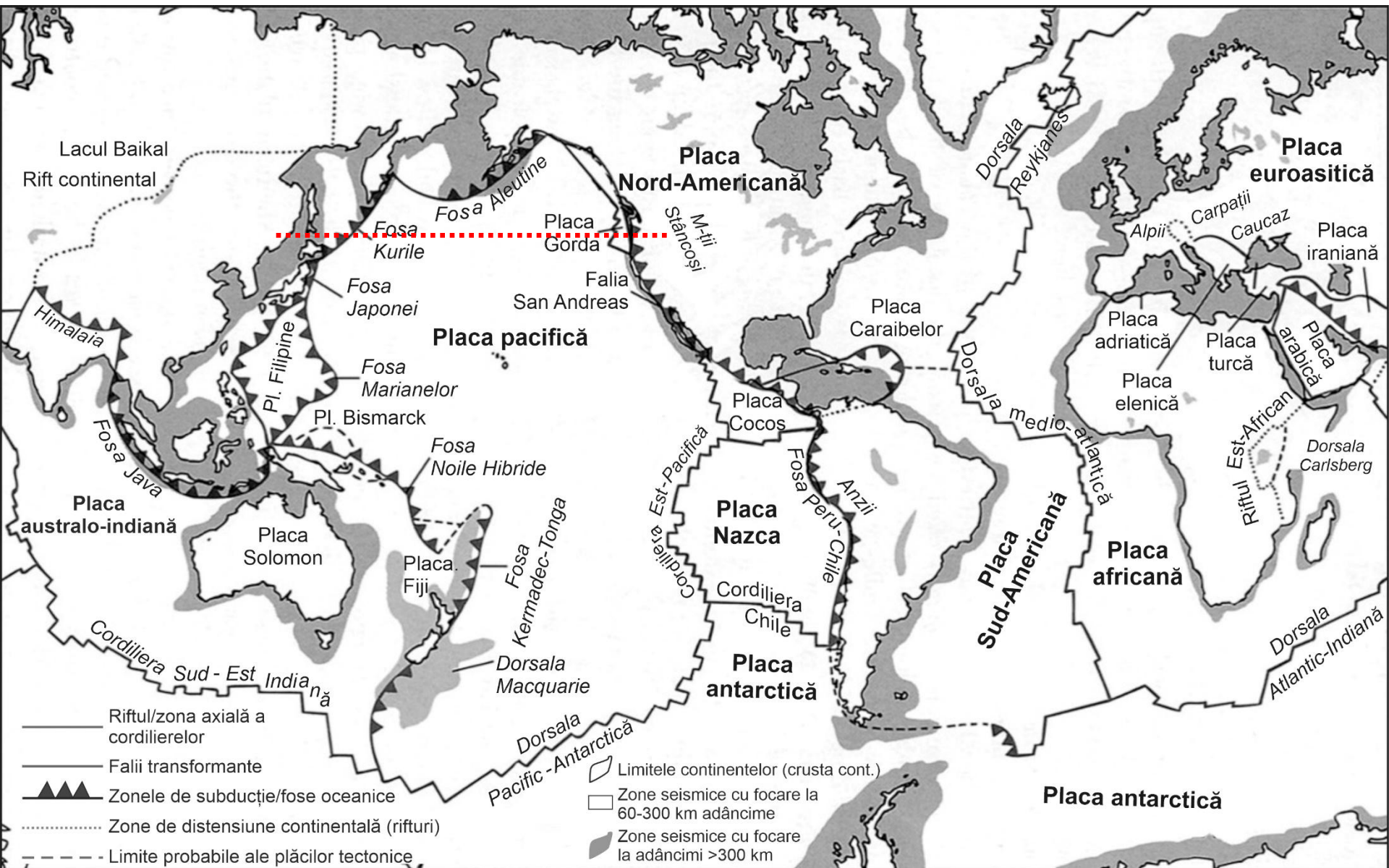
(b) Rocile sedimentare și componenții caracteristici

(c) Rocile metamorfice și asociațiile minerale caracteristice

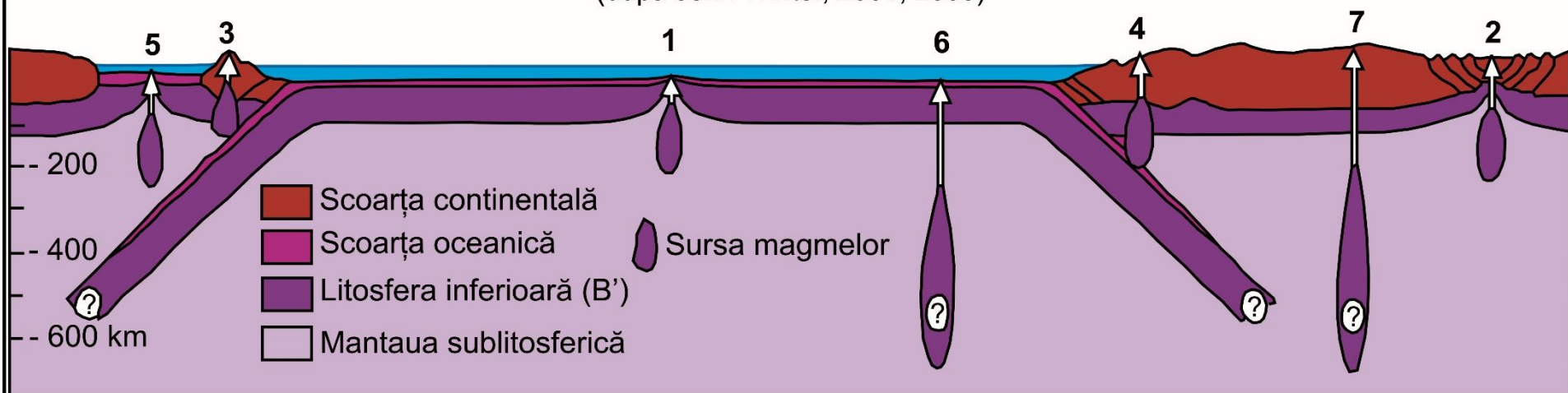
(a) Rocile magmatice și asociațiile minerale caracteristice

Plăcile litosferice majore și principalele aliniamente structurale: rifturi ocenice; aliniamente de subducție; falii transformante

Relațiile dintre aliniamentele tectonice majore și magmatism
(după John Winter, 2001, 2003)

1 - Dorsala medio-oceanică; 2 - Rift intracontinental; 3 - Arc insular; 4 - Margini continentale active (arc continental);
5 - Bazin de tip back-arc; 6 - Insule bazaltice; 7 - Activitate magmatică intracontinentală.

(An Introduction to Igneous and Metamorphic Petrology, Prentice Hall, 2001 și Prelegeri Igneous Petrology, 2003)

- 1 – roci bazaltice de tip MORB (Mid-Ocean Ridges Basalts); magmatism asociat rifturilor și dorsalelor medio-oceanice)
- 2 – formațiuni vulcanogen-sedimentare (magmatism asociat rifturilor continentale)
- 3 – roci intermediare și bazaltice (magmatism asociat zonelor de subducție; de tip arc insular)
- 4 – roci intermediare și acide (magmatism asociat zonelor de subducție; de tip arc continental)
- 5 - roci bazice (bazin back-arc)
- 6 – roci bazaltice de tip OIB (Ocean Island Basalts); magmatismul asociat domurilor de manta = hot-spot = puncte fierbinți; magmatism intraplacă cu scoarță oceanică.

(b) Rocile sedimentare

(Formate prin acumulare în bazinele sedimentare de la suprafața terestră)

***Clasificarea genetică**

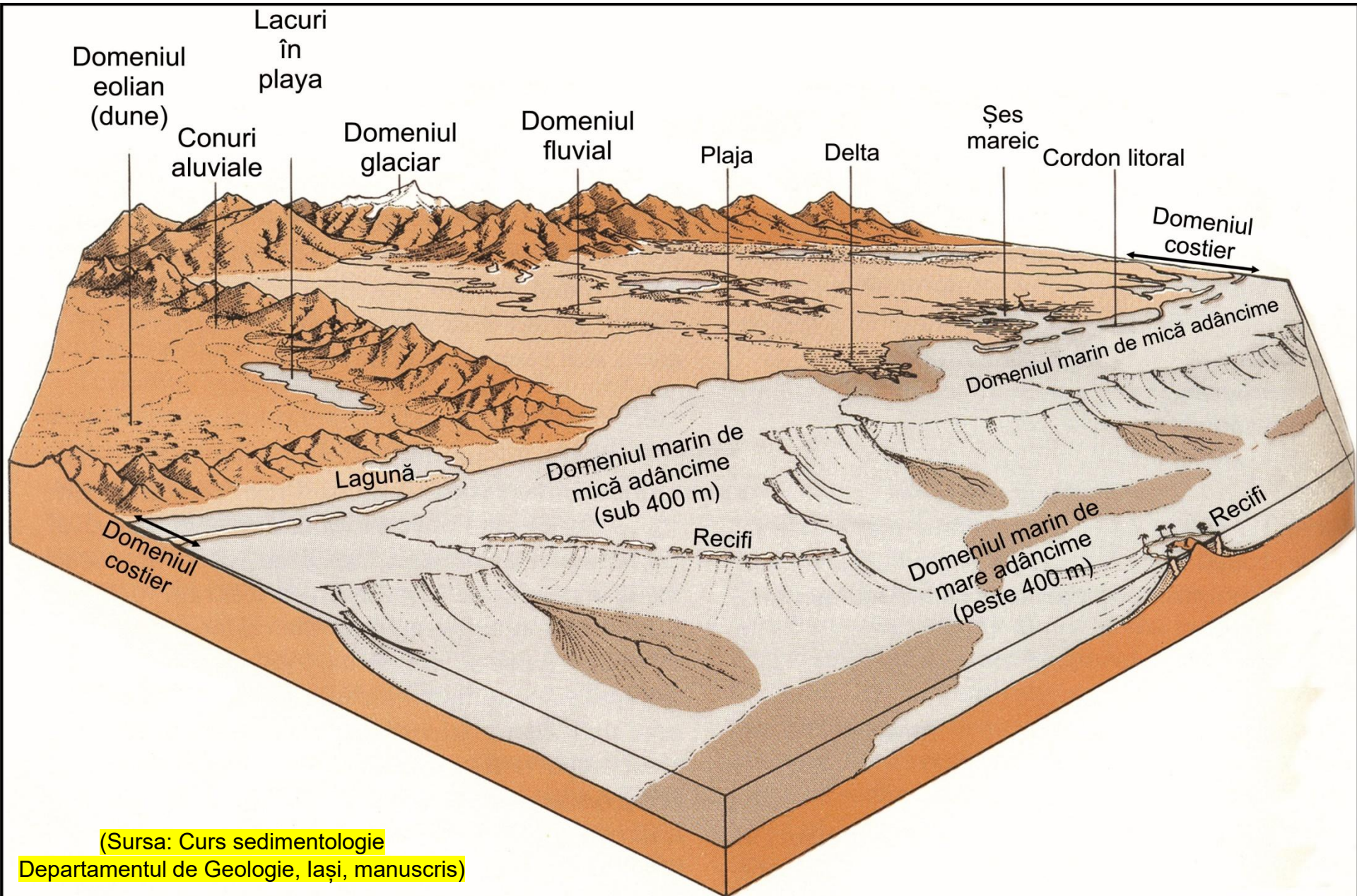
(în funcție de tipul procesului de formare a componentilor rocilor)

(1) Clastice: *epiclastice și piroclastice;*

(2) Chimice: *de precipitație chimică și de alterare (= reziduale);*

(3) Biotice: *de bioconstrucție și de bioacumulare.*

Domeniile de sedimentare

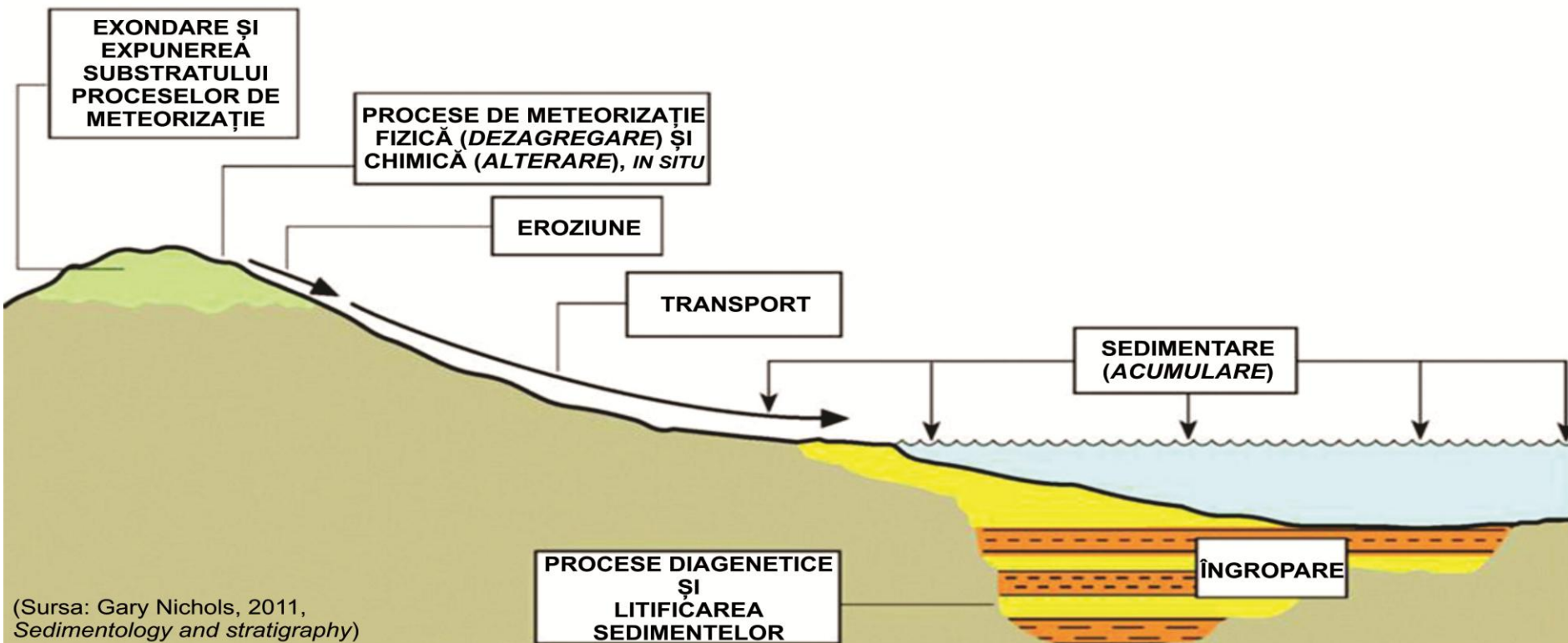
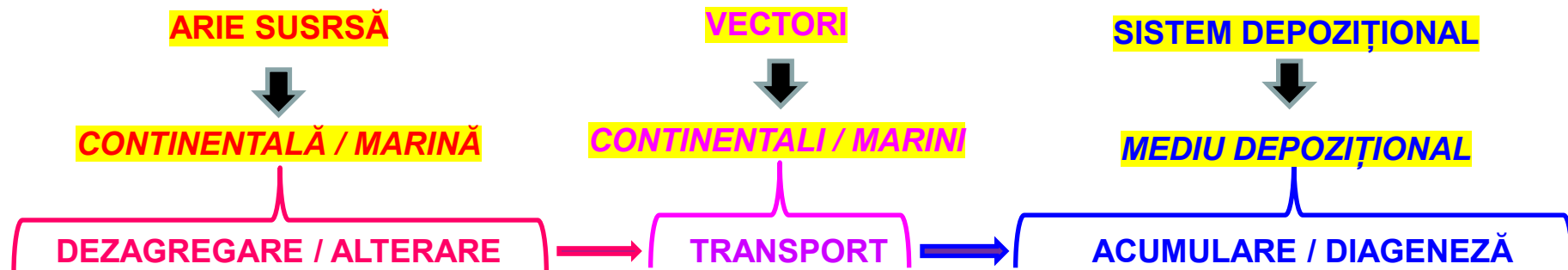

(Sursa: Curs sedimentologie

Departamentul de Geologie, Iași, manuscris)

b.1. Rocile clastice: *epiclastice; **piroclastice.

SISTEM SEDIMENTAR CLASTIC

b.1.1. Rocile epiclastice (detritice) s-au format ca urmare a acumulării în bazine de sedimentare a clastelor (detritusului) provenit din dezagegarea fizico-mecanică a rocilor preexistente (magmatice, sedimentare, metamorfice). La rândul lor acestea sunt clasificate după dimensiunile clastelor și după gradul de consolidare (cimentare).

Clasificarea rocilor epiclastice după dimensiunea clastelor (Udden-Wentworth)

Dimensiuni în mm	Denumire (lb.lat.)	Denumire (lb.gr.)	Roci neconsolidate (necimentate)	Roci consolidate
> 2	<i>Rudite</i>	<i>Psefite</i>	Bolovănișuri, grohotișuri, pietrișuri	Conglomerate, breccii
2 - 0,063	<i>Arenite</i>	<i>Psamite</i>	Nisipuri	Gresii
0,063 – 0,004	<i>Silturi</i>	<i>Aleurite</i>	Prafuri	Siltite
< 0,004	<i>Lutite</i>	<i>Pelite</i>	Mâluri	Argile, marne

Calcare clastice – fragmentele provin prin eroziunea/dezagregarea substratului calcaros din ariile sursă.

Calcare clastice (= mecanice; detritice; = calcare alogene; calcare exogenetice; calcare fragmentate)

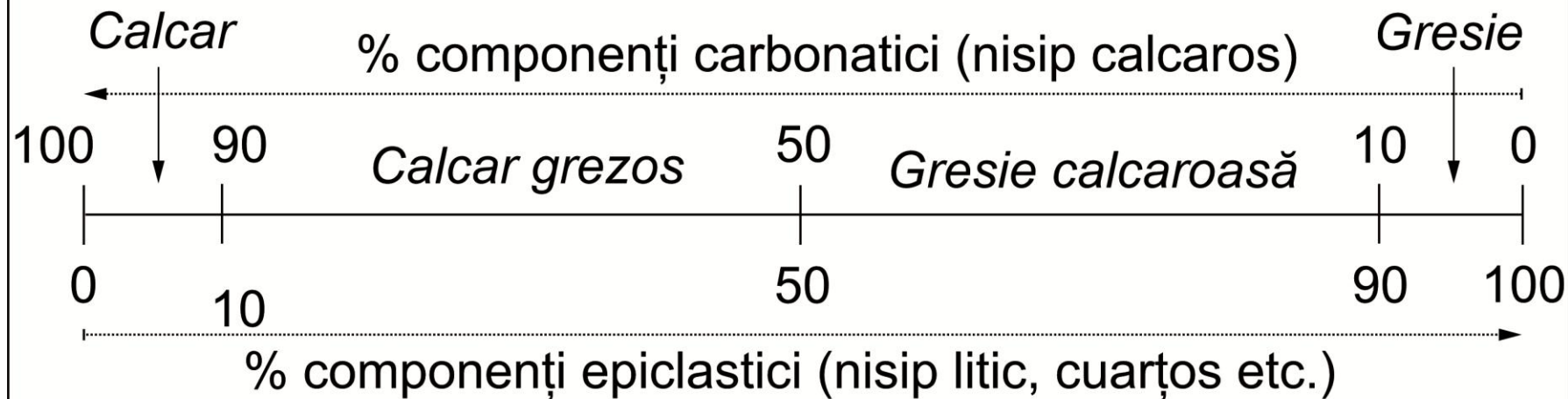
Sunt roci carbonatice, alcătuite într-o proporție mai mare de 50% din fragmente litice calcaroase, cu granulometrie variată, cu un liant de tip ciment sau matrice.

Macroscopic au aspect epiclastic, conglomeratic, brecios, arenitic, siltitic sau lutitic, cu culori variate condiționate de culorile rocilor din aria sursă (alb, gri, galben, verzui etc.). Sunt compacte sau poroase, masive sau stratificate.

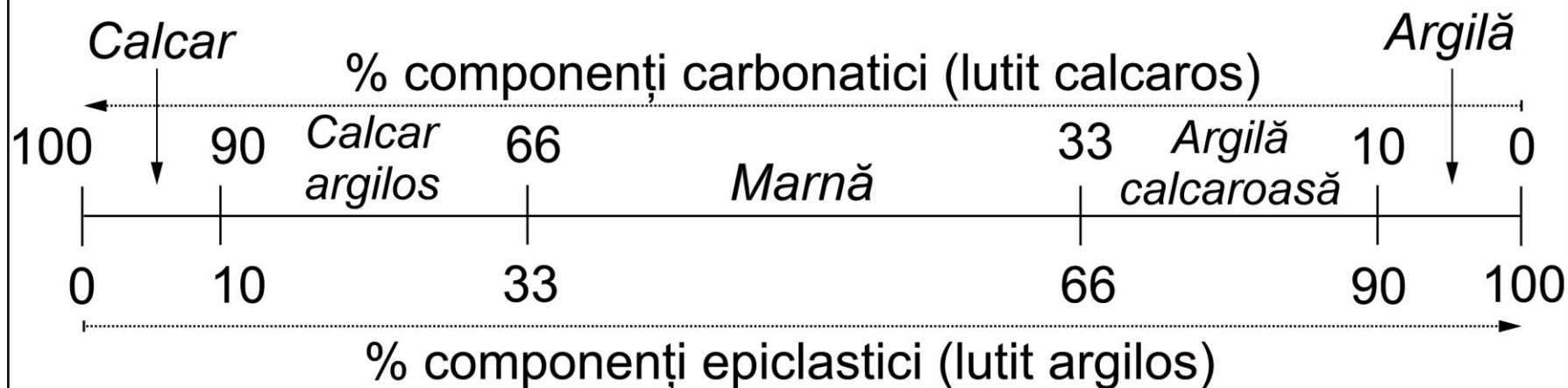
Diametrul fragmentelor mm	Categorii granulometrice		Tipuri petrografice	Constituenți	
				Corpusculi	Liant
> 2	RUDIT	- propiu-zis - microrudit	CALCIRUDITE	Corpusculi ruditici > 50%	< 10%
2,00	ARENIT	- grosier - mediu - fin - foarte fin	CALCARENITE (grainstone)	Corpusculi arenitici predomină asupra celor ruditici	< 10%
0,062			CALCARENITE LUTACEU (wackestone)	Corpusculi arenitici > 10%	> 10%
0,062	SILT	- grosier - mediu - fin	CALCISILTIT	C. siltici > C. lutitici	
0,008				C. arenitici < 10%	
< 0,008	LUTIT	- microgranular - criptogranular	CALCILUTIT (mudstone)	C. lutitici > C. siltici C. arenitici < 10%	

Rocile epiclastice (detritice) de tranziție

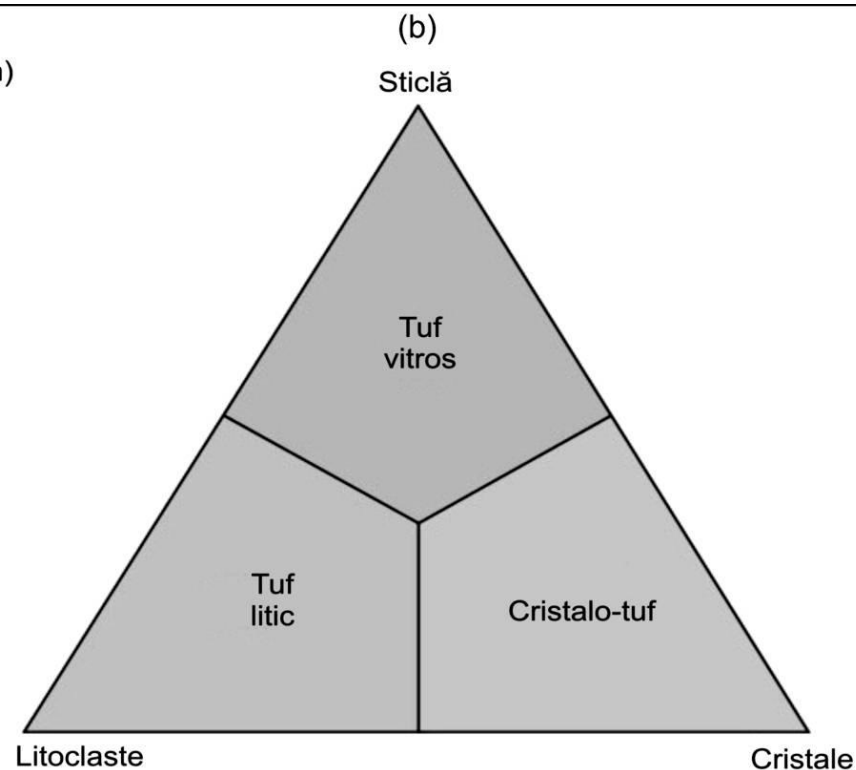
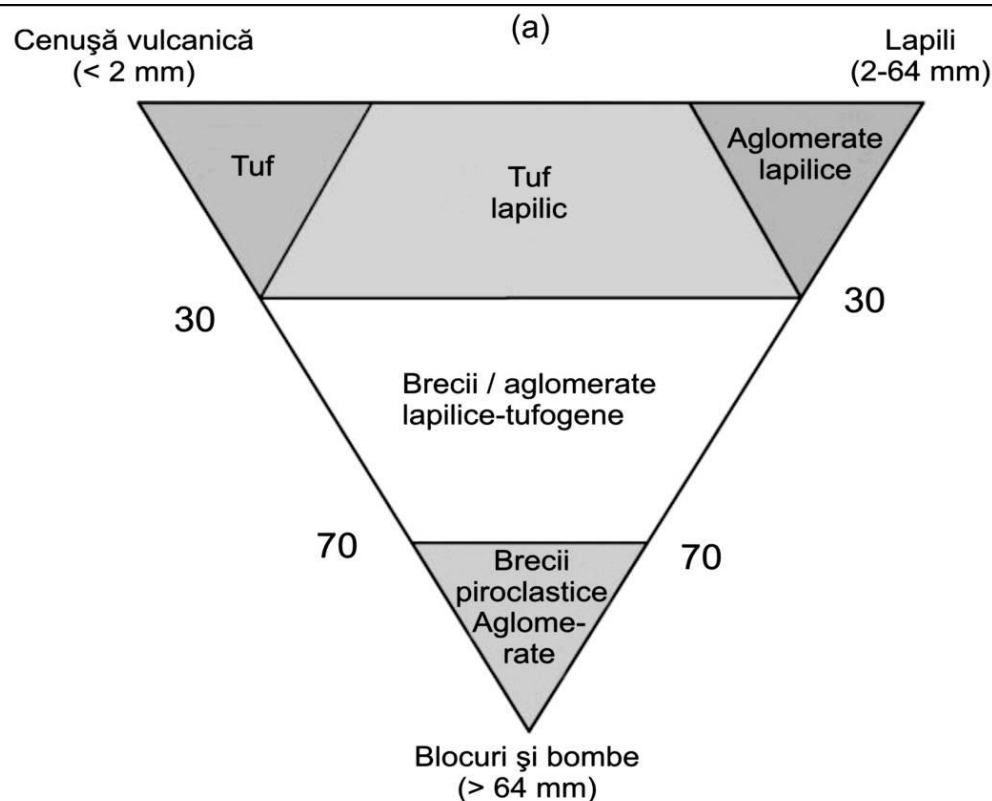
SERIA CALCAR - GRESIE

SERIA CALCAR - ARGILĂ

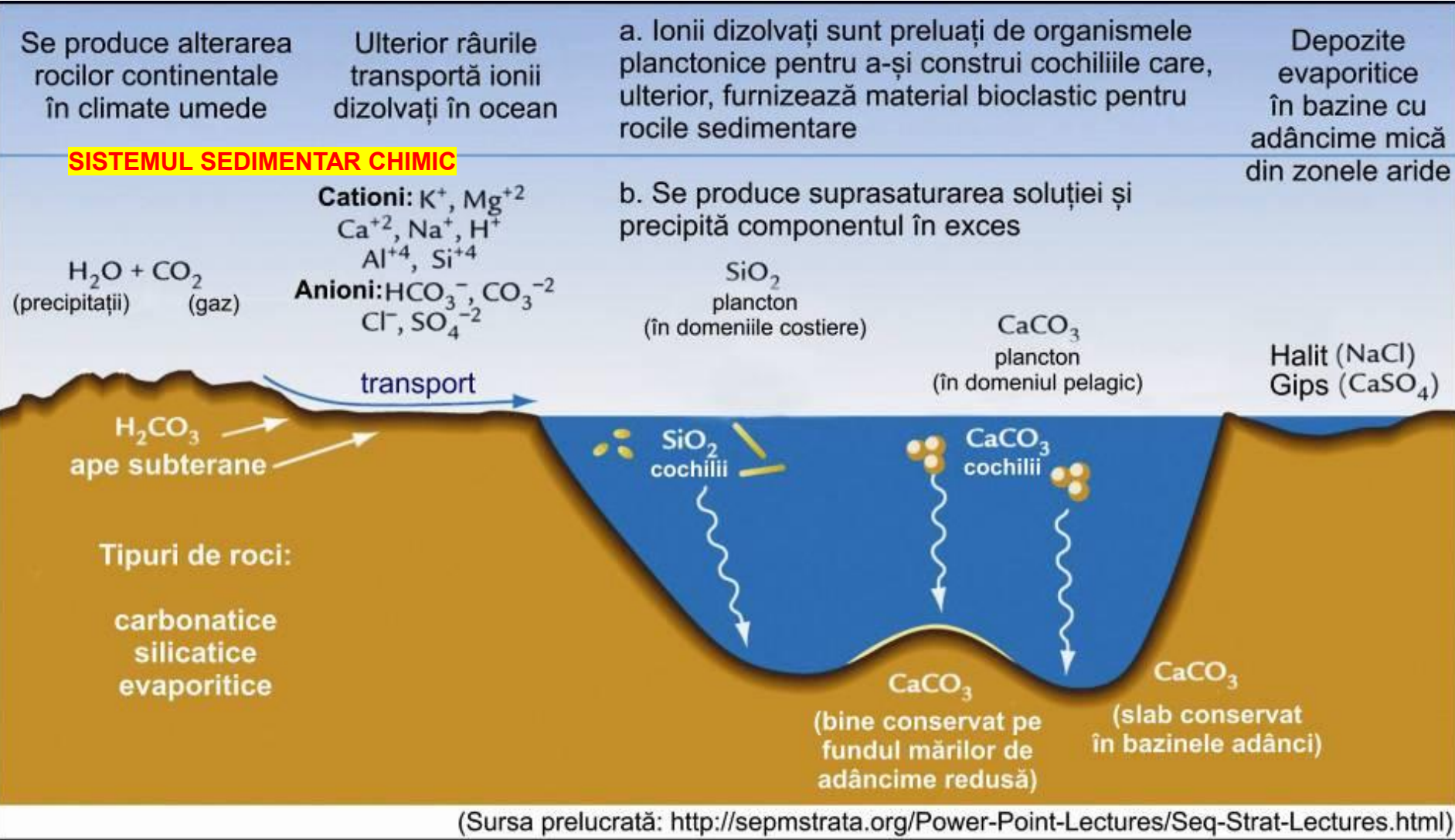
b.1.2. Roci piroclastice constituite din materialul expulzat ca urmare a activității vulcanice explozive și apoi transportat în bazine unde are loc sedimentarea și diagenеза, rezultând rocile piroclastice cimentate. Se intercalează frecvent în seriile vulcano-sedimentare. În această categorie intră tufurile, tufitele, aglomeratele *etc.*

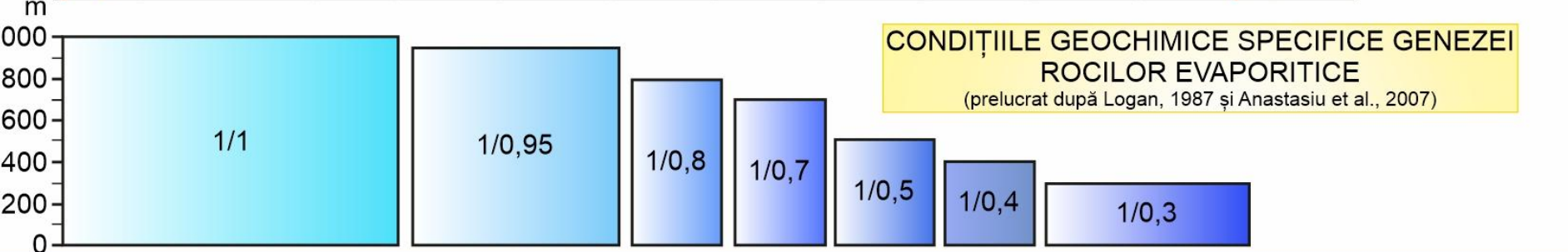
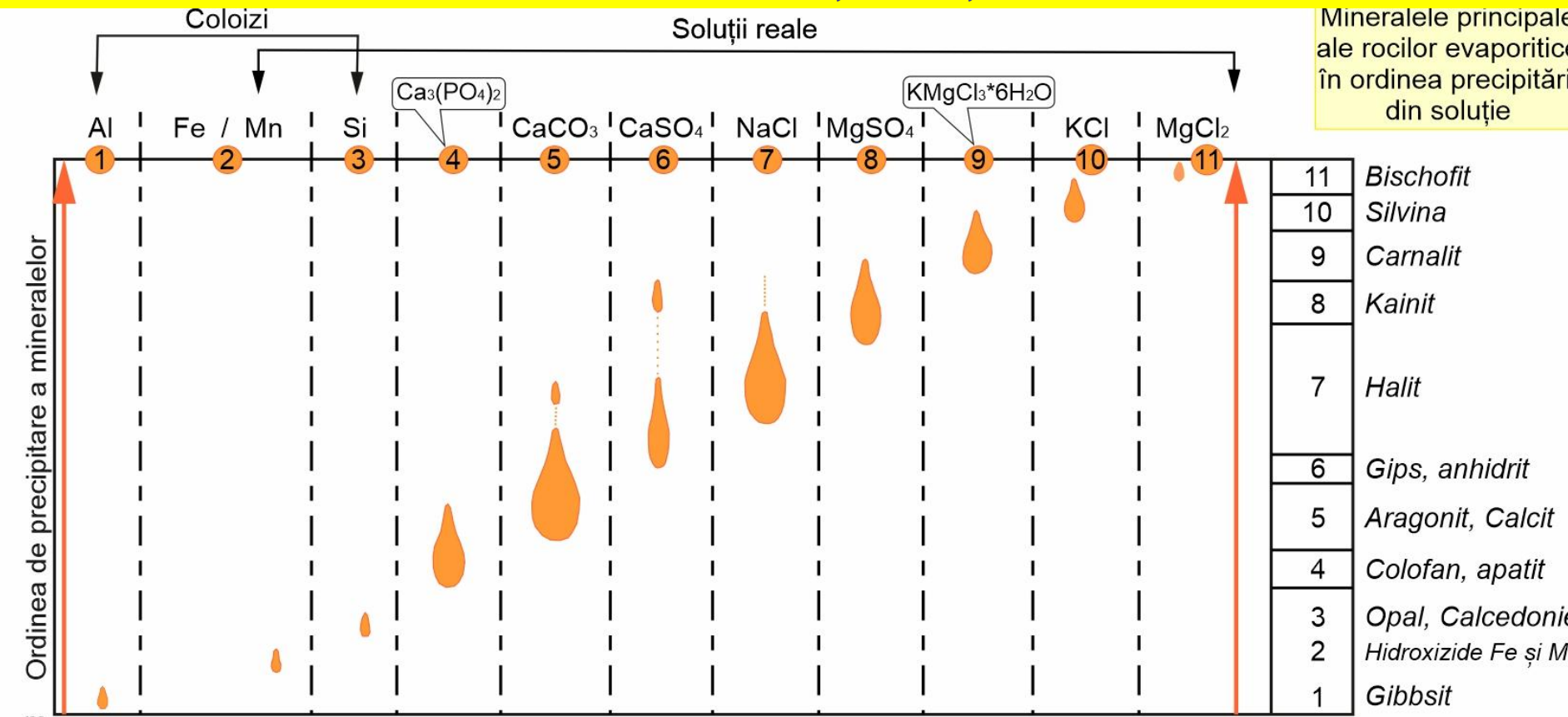
CLASIFICAREA ROCILOR PIROCLASTICE

a - în funcție de dimensiunea fragmentelor (după: Pettijohn, 1975 - *Sedimentary Rocks*; Harper & Row, and Schmid, 1981 - *Geology*)
 b - în funcție de natura materialului (după: Fischer, 1966 - *Eart Sci. Rev.*)

(b.2) Roci chimice

Roci salifere de precipitație chimică – Mineralele și condițiile de precipitare ale evaporitelor.

Variația concentrației soluției și scăderea volumului acesteia datorită procesului de evapotranspirație, pragurile de suprasaturare specifice pentru mineralele principale și grosimea depozitelor acumulate, sunt următoarele:

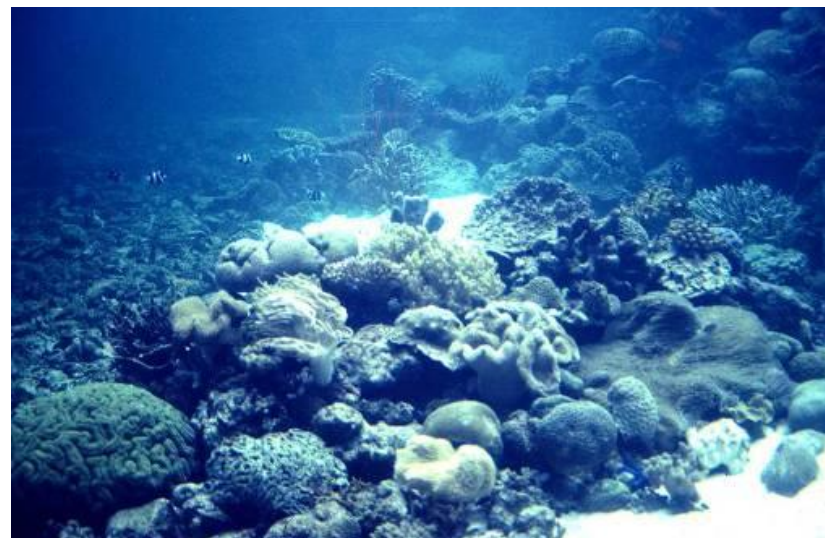
- *Concentrația crește de la 35% - 63% → Volumul soluției scade la 50% → Precipită CaCO_3 (aragonit, calcit) = 2,1m (CaCO_3 + alte săruri);
- *Concentrația crește de la 35% - 133% → Volumul soluției scade la 20% → Precipită CaSO_4 (gips, anhidrit) = 0,27m gips și anhidrit;
- *Concentrația crește de la 35% - 371% → Volumul soluției scade la 10% → Precipită NaCl (halit) = 13,5 m halit.

(b.3) Roci biotice

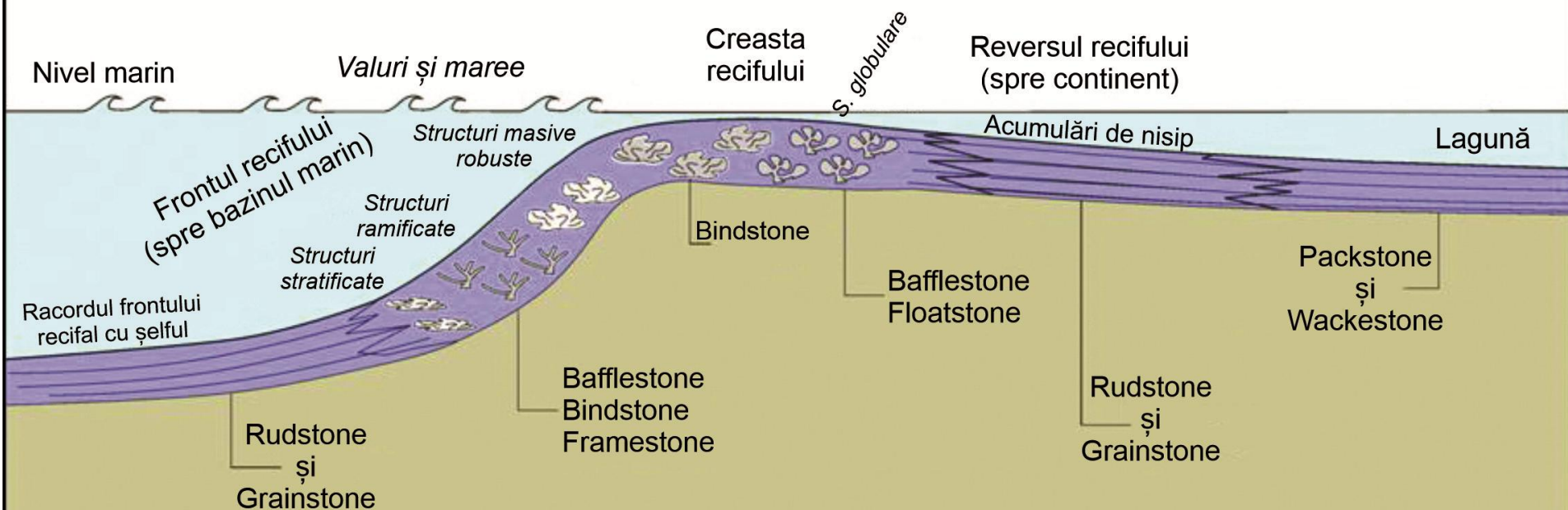
Mediu recifal
în Queensland (Australia)

Atoli în estul
Indoneziei

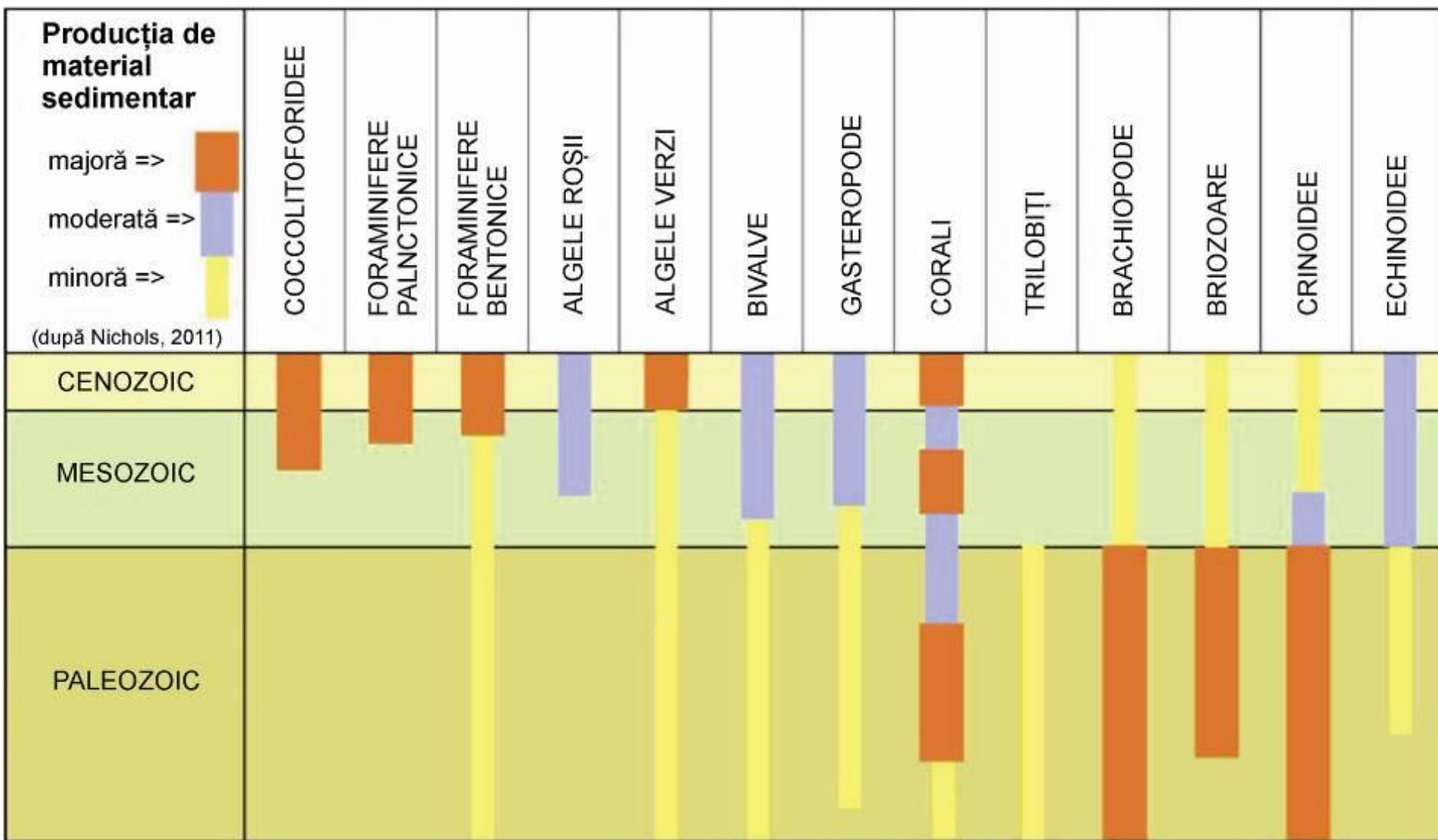
(din Nichols, 2011)

DISTRIBUȚIA FACIESURILOR ÎN COMPLEXUL RECIFAL

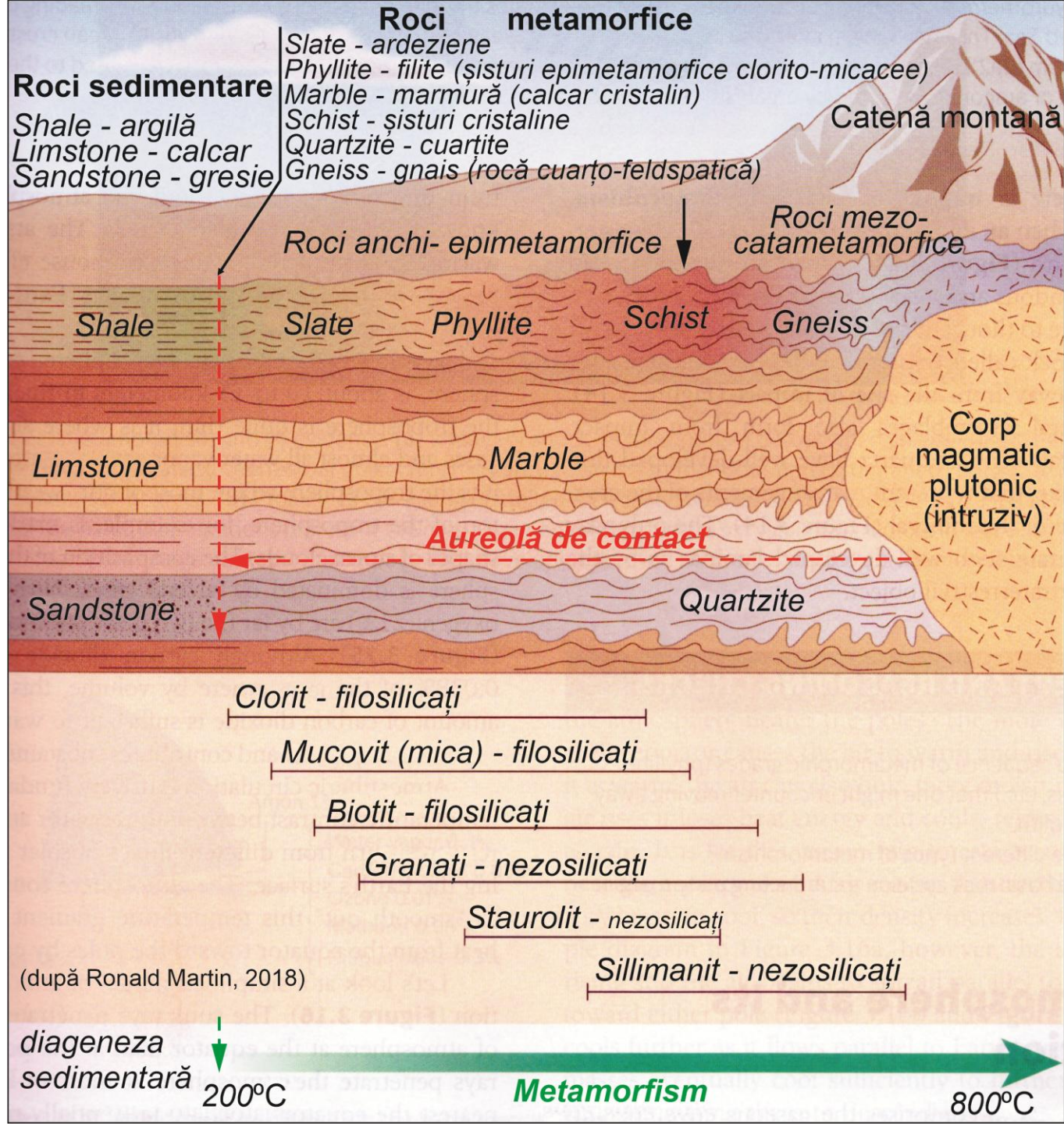

(după Nichols, 2011)

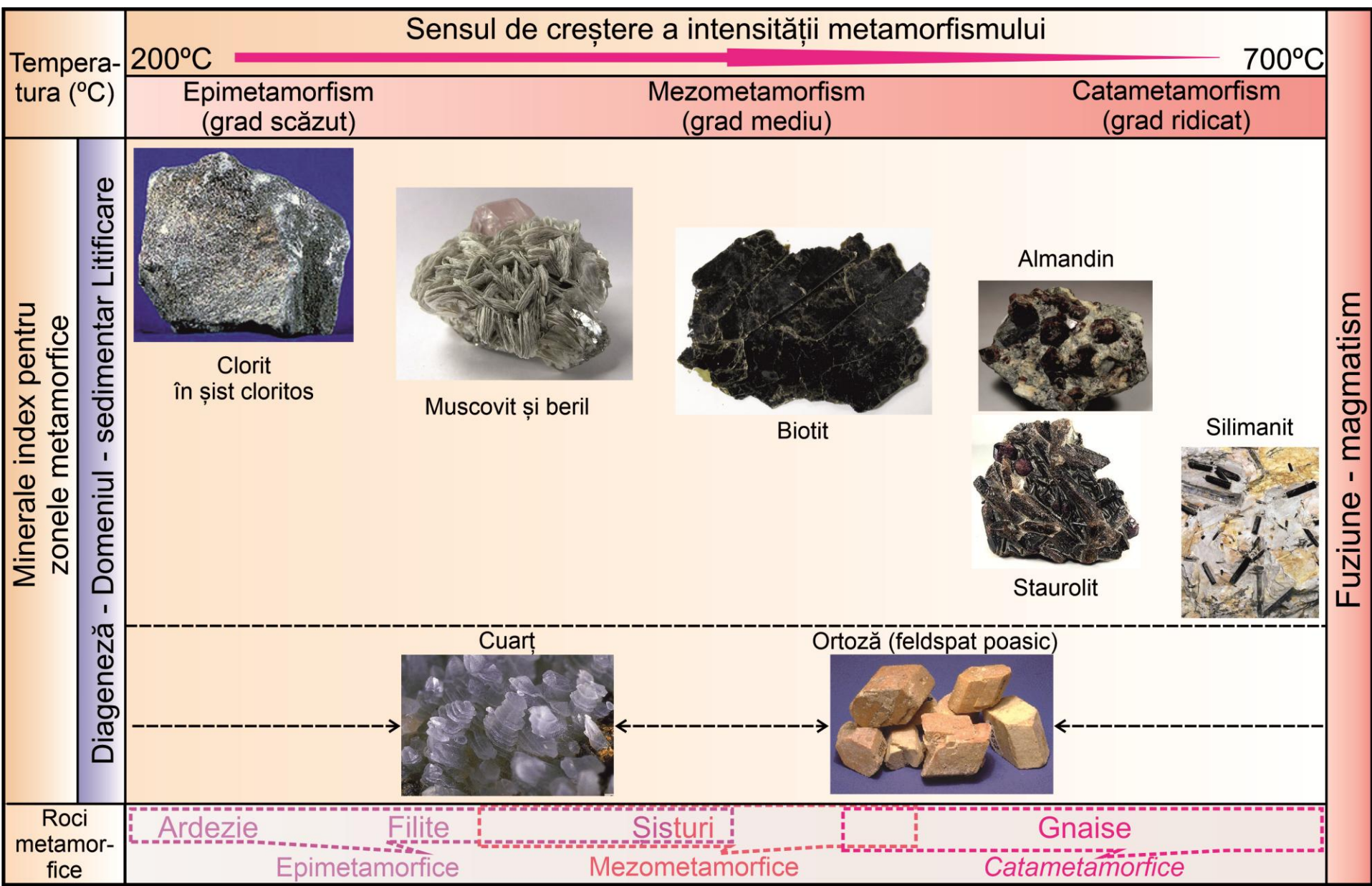

(Sursa: Gary Nichols, 2011. *Sedimentology and stratigraphy*)

(c) Rocile metamorfice

*Asociațiile de minerale caracteristice rocilor metamorfice, în funcție de gradul de metamorfism

Acțiunea cuplului temperatură-presiune în metamorfismul dinamo-termic

Zona de adâncime	Temperaturi [$^{\circ}\text{C}$]	Presiune litostatică	Stressul	Tipuri de roci
Epizona	200 - 400	slabă	puternic	Filite și șisturi
Mezozona	400 – 600	medie	slab	Micașisturi Amfibolite Marmure Cuarțite
Catazona	600 – pct. de fuziune al rocilor	puternică	slab / f. slab	Gnaise Roci cuarțo-feldspatice

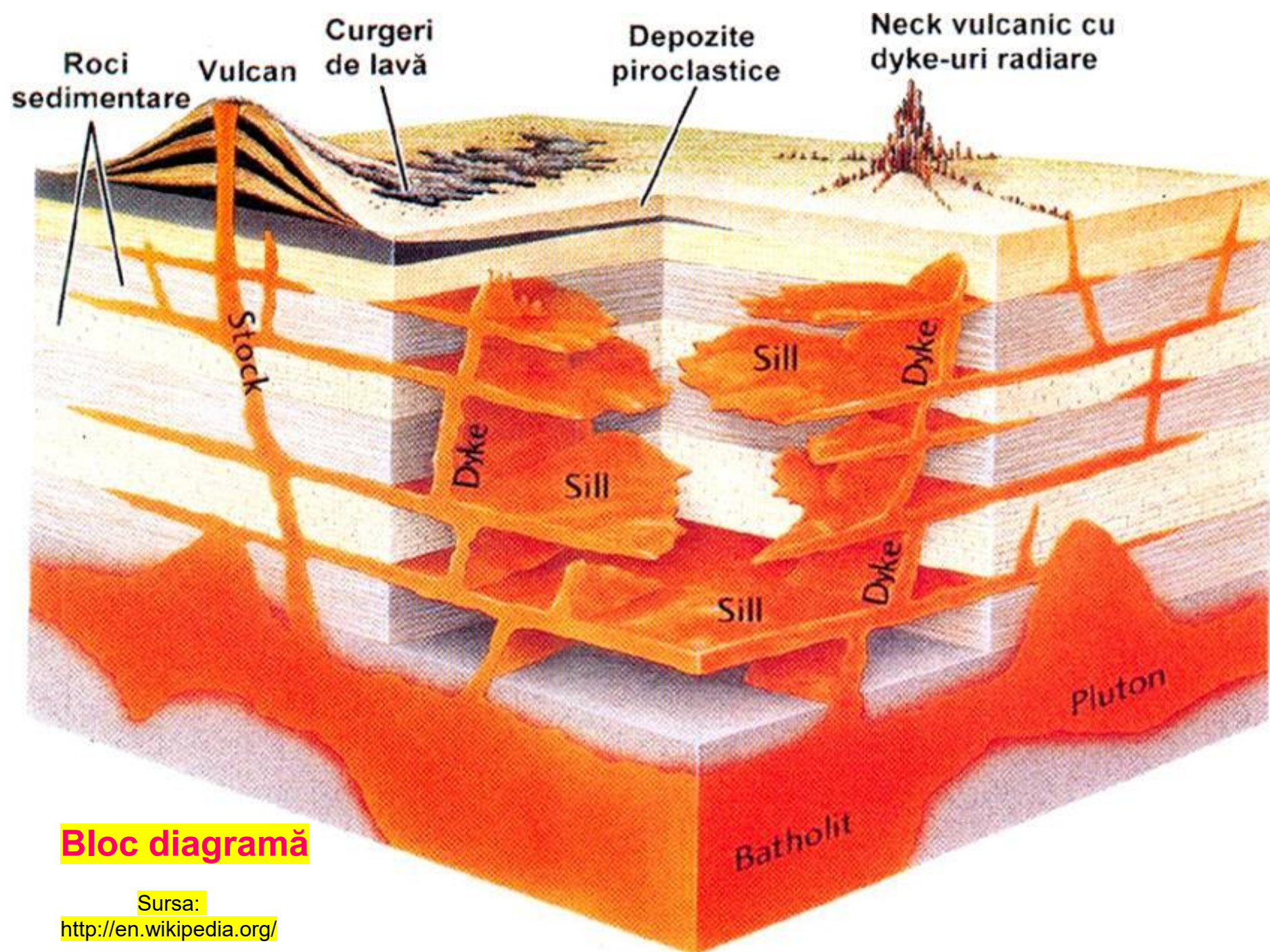
Asociații litologice corespunzătoare zonelor mineralogice

Zona cu clorit	Filite Șisturi clorito-sericitoase Șisturi clorito-sericitoase cu albit Șisturi cu cloritoid
Zona cu biotit	Șisturi cu biotit Șisturi cu sericit și biotit Șisturi cu clorit și biotit Șisturi cu albit și biotit
Zona cu almandin	Micașisturi cu granat Micașisturi cu granat și albit Micașisturi cu grafit
Zonele cu disten, staurolit și sillimanit	Șisturi cuarțo-feldspatice Ortogneise Paragneise

(5) Structurile primare ale rocilor magmatice și sedimentare

(corpuri de roci rezultate în urma proceselor genetice, nedeformate tectonic)

(5.1.) Structurile primare ale rocilor magmatice

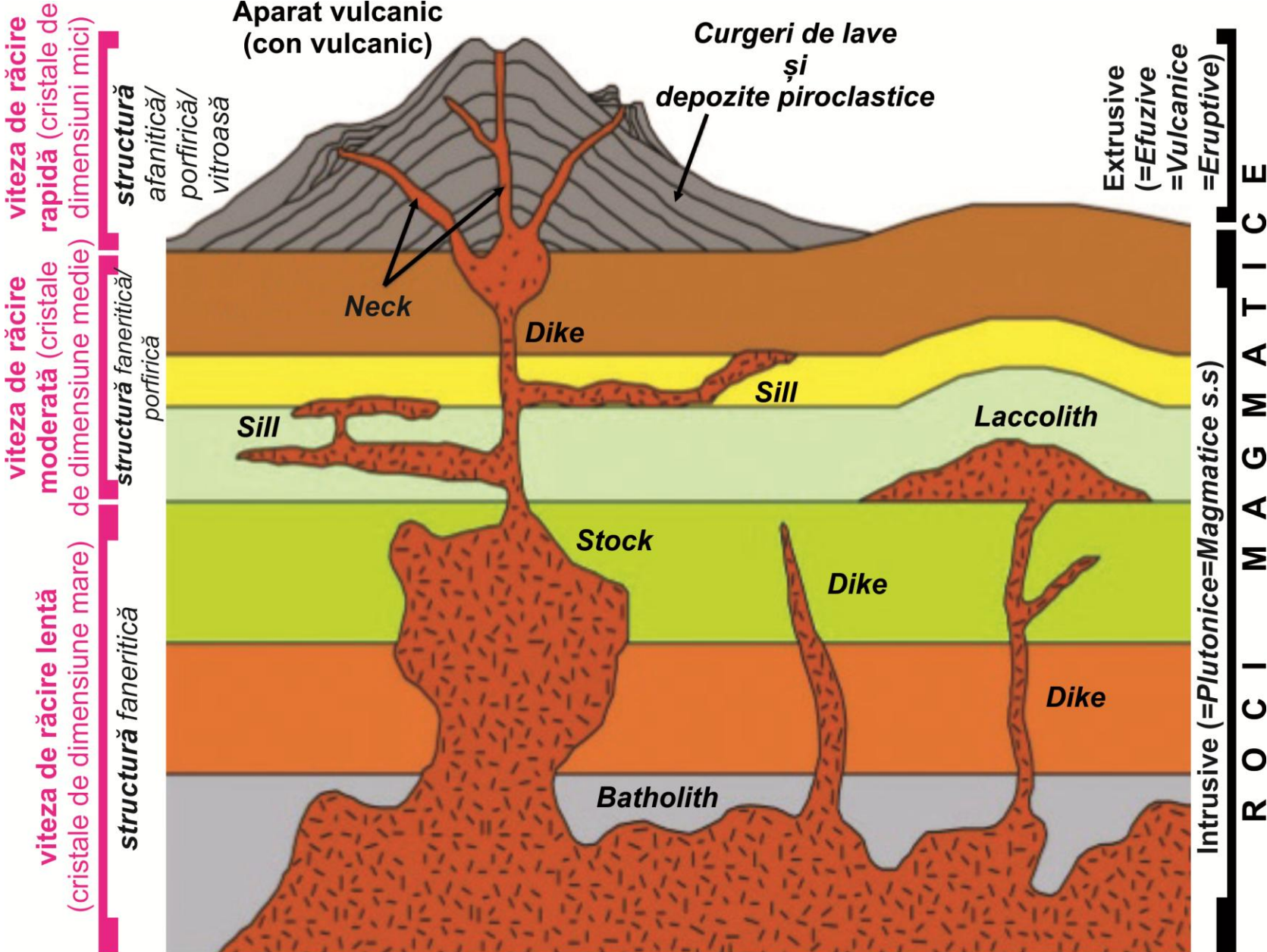

Bloc diagramă

Sursa:

<http://en.wikipedia.org/>

Secțiune prin corpuri magmatice

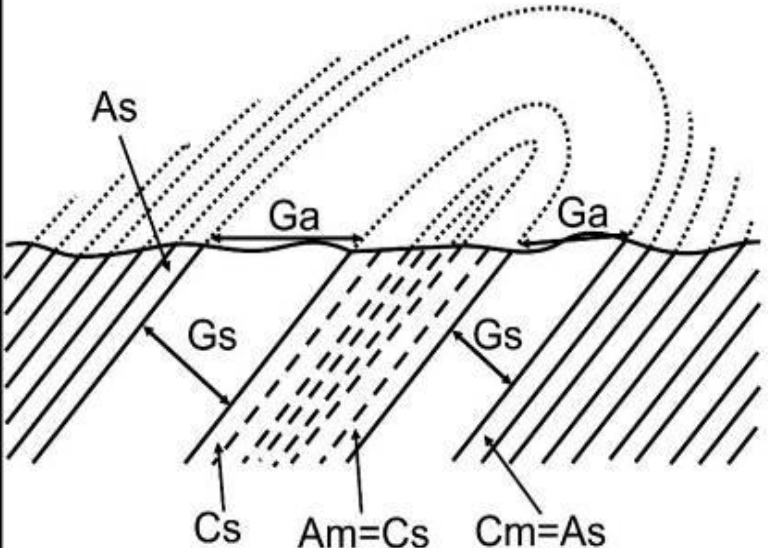
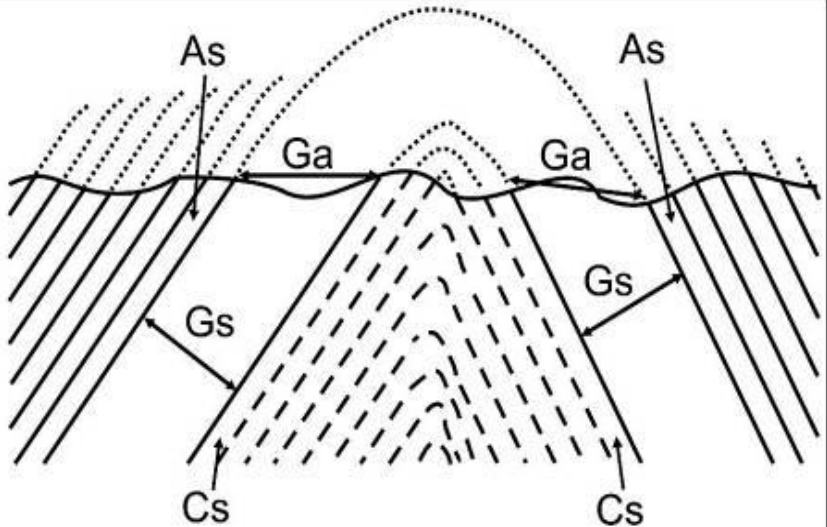
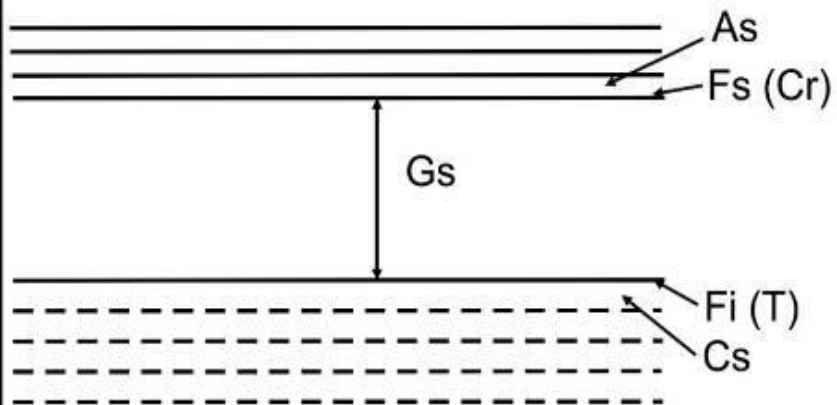
(sursa: Kenneth A. Bevis, 2013; din <https://www.slideshare.net/venkateshsambandan/intrusive-topography>)

(5.2.) Structurile primare ale rocilor sedimentare

STRATUL – reprezintă unitatea litologică fundamentală a rocilor sedimentare, cu geometrie tabulară, omogenitate internă (mineralogică, granulometrică, culoare specifică, separate prin suprafețe de stratificație relativ plane, în general paralele. Grosimile sunt foarte variabile, de la câțiva cm pînă la 1m. Corpurile cu grosimi mai mari de 1m sunt denumite bancuri.

LAMINELE – sunt subunități ale stratelor, cu grosimi milimetrice.

Elementele morfologice ale stratului

- Fs - fața superioară a stratului (= creștetul stratului)
- Fi - fața inferioară a stratului (= talpa stratului)
- Gs- grosimea stratigrafică (normală) a stratului
- Ga- grosimea aparentă a stratului
- As - acoperișul stratigrafic al stratului
- Am- acoperișul morfologic al stratului
- Cs - culcușul (patul) stratigrafic al stratului
- Cm- culcușul (patul) morfologic al stratului

Litostratigrafia – este o ramură a stratigrafiei care se ocupă cu separarea volumelor de roci cu caractere specifice în *unități litostratigrafice* și corelarea acestora pe baza caracterelor litologice și cronostratigrafice.

Unitatea litostratigrafică reprezintă un volum de roci sedimentare, magmatice sau metamorfice, alcătuită din strate, curgeri *etc.*, constituite dintr-un singur tip petrografic sau o combinație de tipuri, care reflectă condițiile sedimentogenetice, magmatogene sau metamorfogene ale rocilor. Acestea se deosebesc net de unitățile din culcuș și acoperiș. Unitățile litostratigrafice reflectă extensiunea spațială și în timp a condițiilor genetice din bazinele de sedimentare și domeniile magmatice și metamorfice. Unitatea litostratigrafică de bază, cartabilă, cu care se operează în teren și se efectuează corelările litostratigrafice este *formațiunea litologică*.

Formațiunea litologică este alcătuită dintr-o succesiune stratigrafică (o sumă de strate, curgeri de lave, alternanțe de curgeri de lave cu strate sedimentare *etc.*) relativ omogenă din punct de vedere litologic (petrografic) și stratonomic (al succesiuni stratelor de roci) și care reprezintă persistența unor anumite condiții genetice în domeniile de formare ale rocilor. Formațiunile pot avea grosimi de la câțiva metri până la câteva sute de metri.

Caracteristicile litologice ale unei formațiuni sunt descrise pe o secțiune unde aflorează în totalitate și se pot observa raporturile de continuitate cu formațiunile din culcuș și acoperiș. Acest afloriment se numește secțiune de referință și volumul de roci descris se numește stratotip. Orice separare ulterioară a formațiunii în alte regiuni trebuie să se raporteze la stratotip, pentru a se putea efectua în final corelările litostratigrafice.

Formațiunile litologice sunt divizate în membri, pe aceleași criterii privind omogenitatea relativă a volumelor de roci separate. O sumă de formațiuni, în succesiune stratigrafică, depuse într-un interval de timp precizat, se numește grup.

*FORMAȚIUNEA DE TISARU
(CRETACIC MEDIU)
Râul Tisaru (Baz. Putnei, Vrancea)*

Râul Putna (Baz. Sucevei, Obcina Mare)

FORM. DE HANGU,
SENONIAN

FORMAȚIUNEA DE SURCELE, EOCEN INFERIOR

FORM. DE STRAJA, YPRESIAN

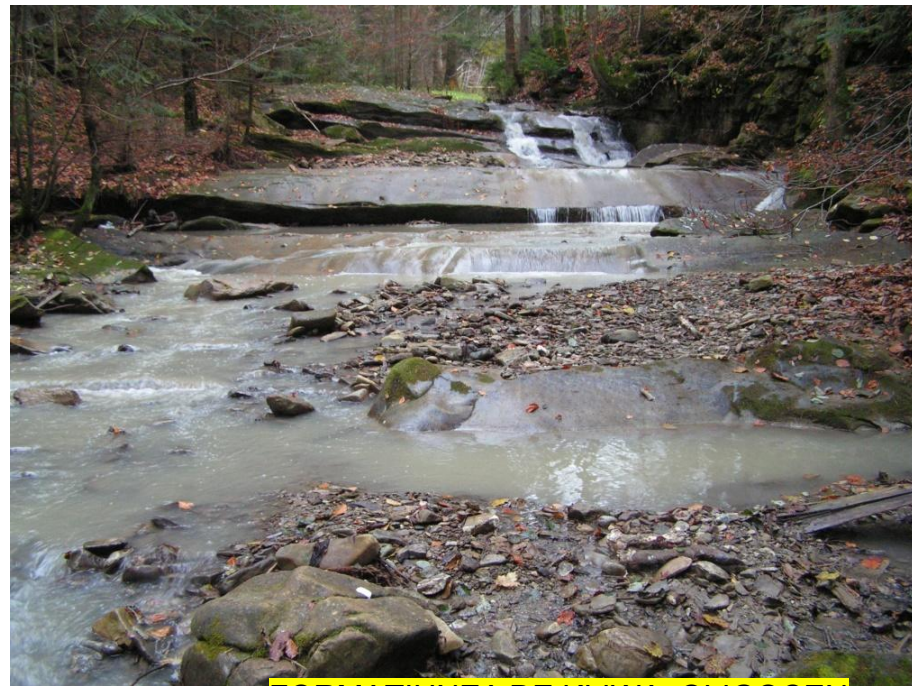

FORMAȚIUNEA DE SCORBURA, LUTETIAN

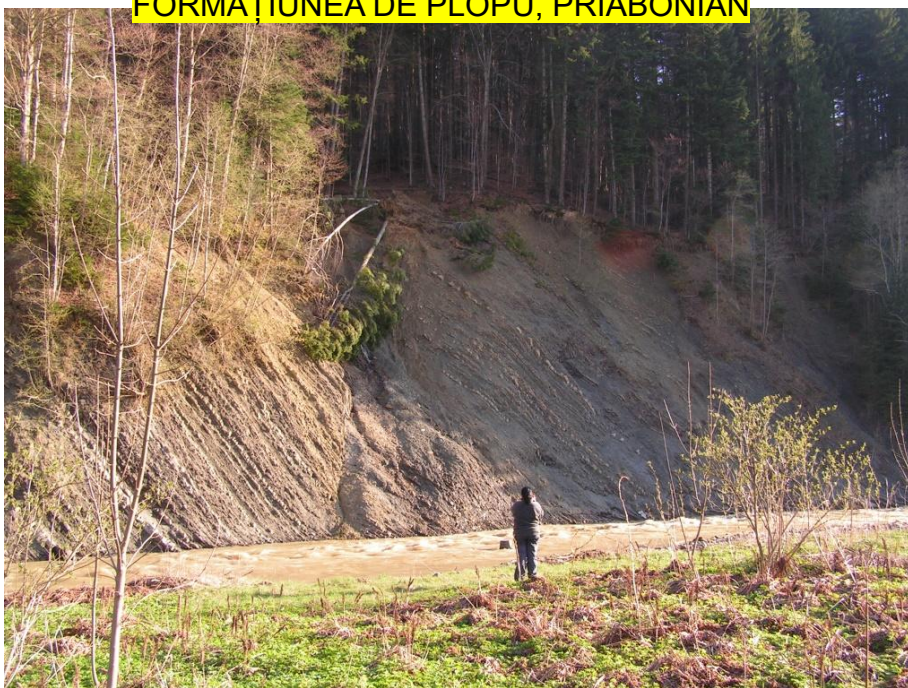

FORMAȚIUNEA DE PLOPU, PRIABONIAN

FORMAȚIUNEA DE KLIWA, OLIGOCEN

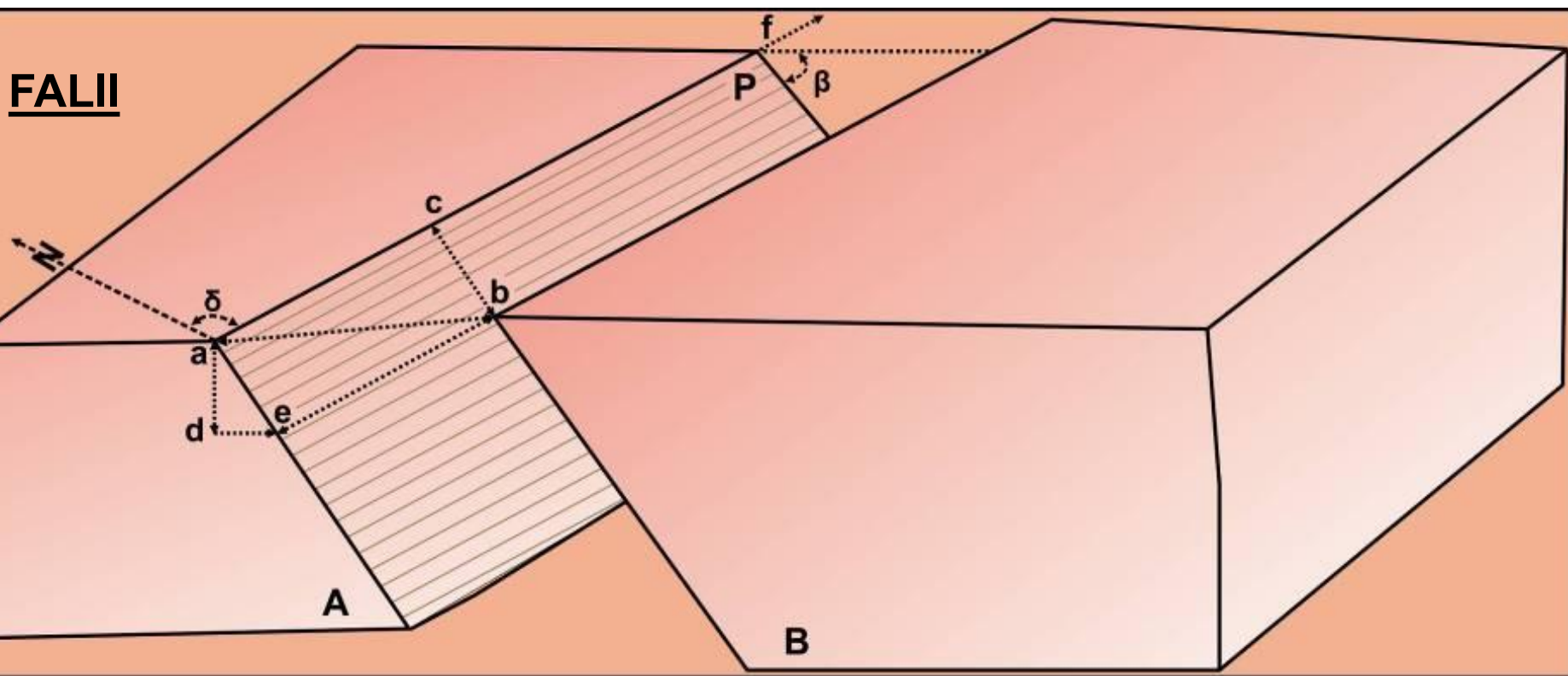

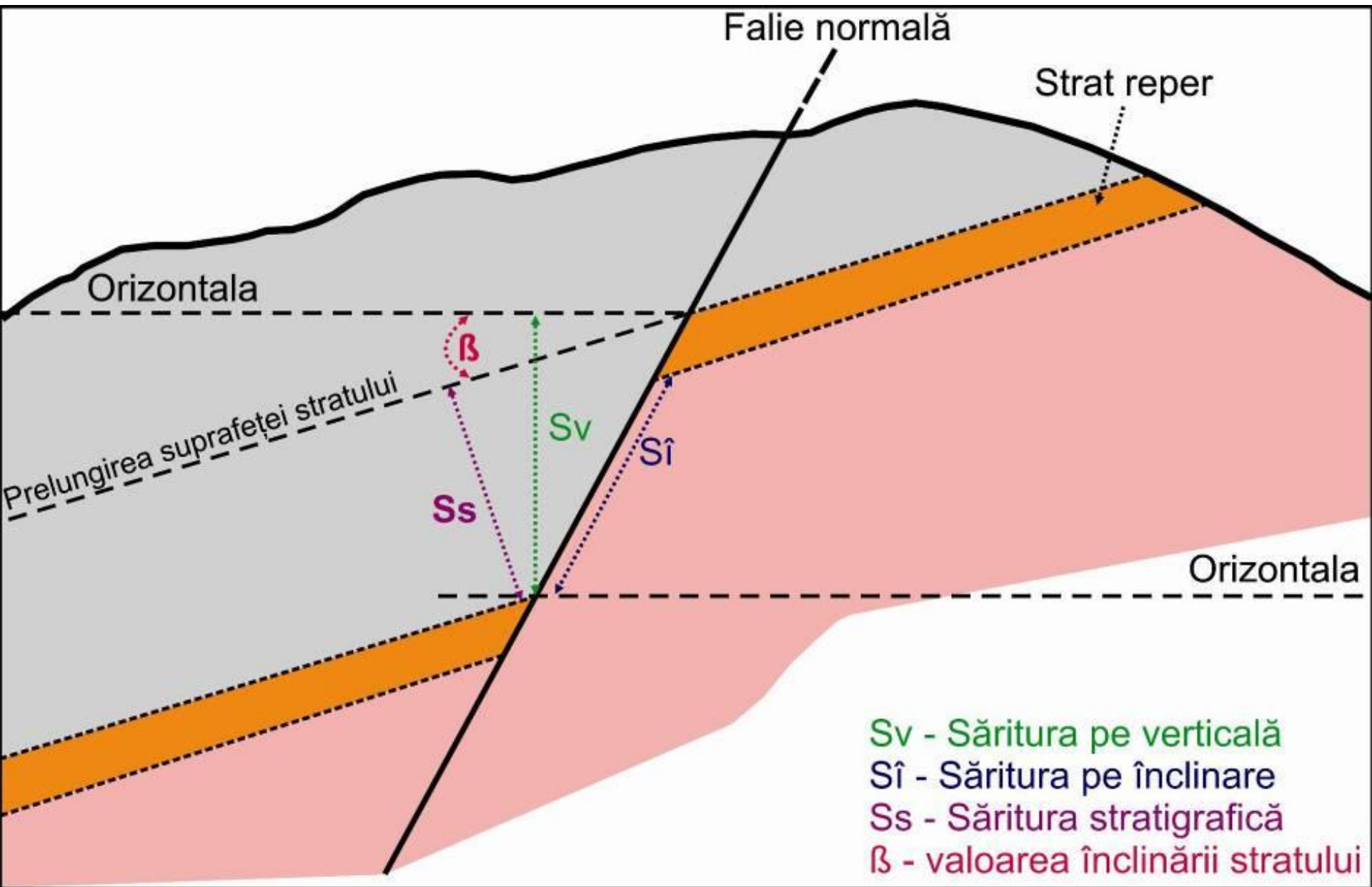
(6) **Structurile tectonice**

(cute, falii și asociații de cute falii: *pânze tectonice de acoperire și de șariaj*)

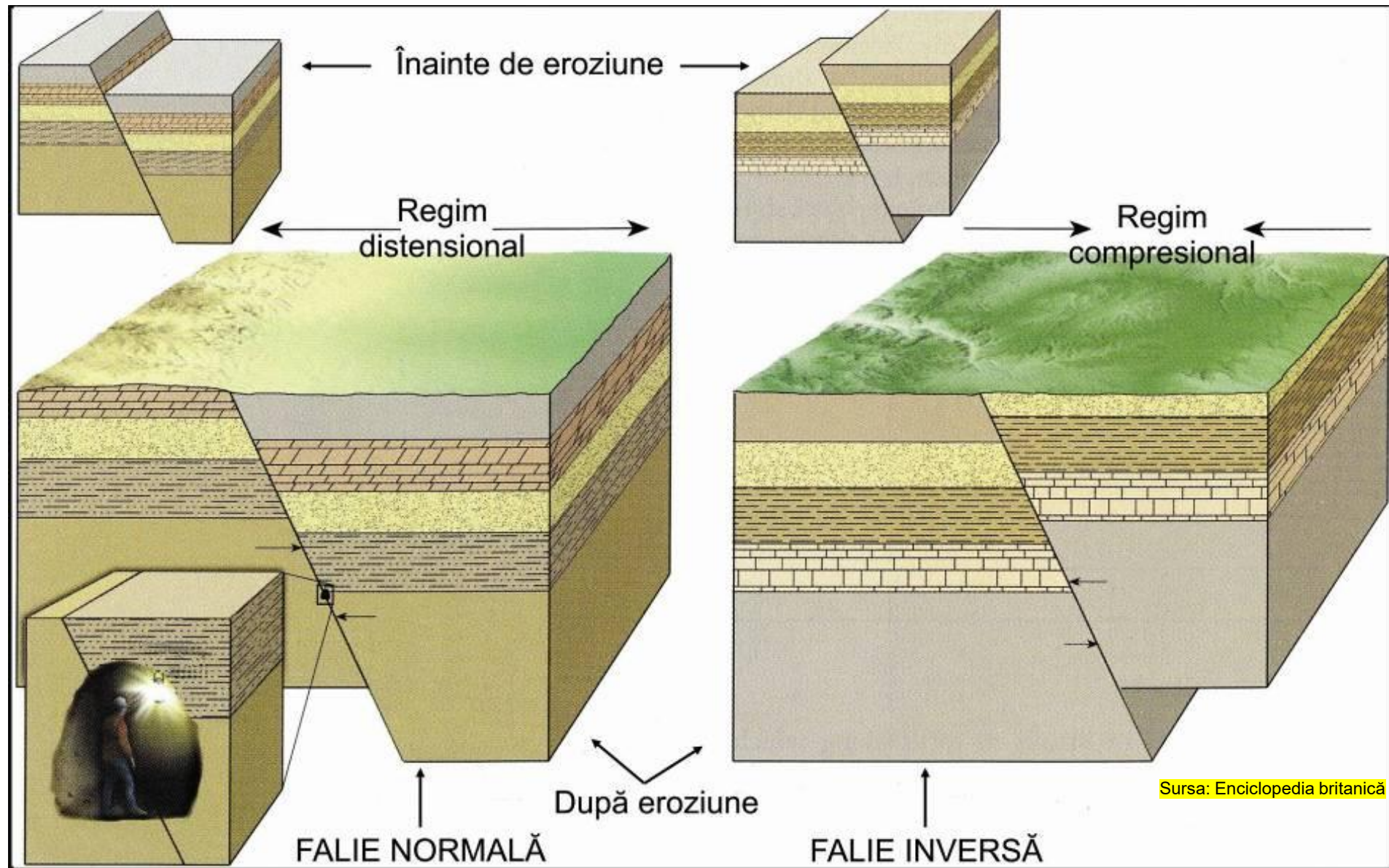
FALII

- *planul de falie (P)* - reprezintă suprafața după care are loc deplasarea celor două compartimente formate prin fracturarea stivei de roci;
- *direcția faliei (af)* - este linia rezultată din intersecția planului de falie cu un plan orizontal;
- *orientarea direcției faliei (δ)* - reprezintă unghiul format de direcția faliei cu meridianul (direcția nord);
- *înclinarea faliei (β)* - este unghiul diedru format dintre planul de falie și un plan orizontal;
- *săritura faliei* (pasul sau saltul) (ab) - constituie deplasarea a două puncte de pe cele două compartimente, inițial adiacente, măsurată pe planul faliei. Se disting mai multe categorii de sărituri, și anume:
- *săritura pe înclinare (ae)* - este componenta săriturii totale măsurată pe înclinare și reprezintă mărimea deplasării compartimentelor măsurată după linia de cea mai mare pantă din planul faliei;
- *săritura verticală (ad)* - este componenta pe verticală a săriturii totale;
- *săritura orizontală (eb = ac)* - este componenta pe orizontală a săriturii pe înclinare, materializată în mărimea deplasării în plan orizontal;
- *săritura stratigrafică (Ss)* - reprezintă deplasarea corespunzătoare intervalului de depunere a formațiunilor litologice (grosimea stratigrafică a depozitelor formate în „lacuna tectonică”).

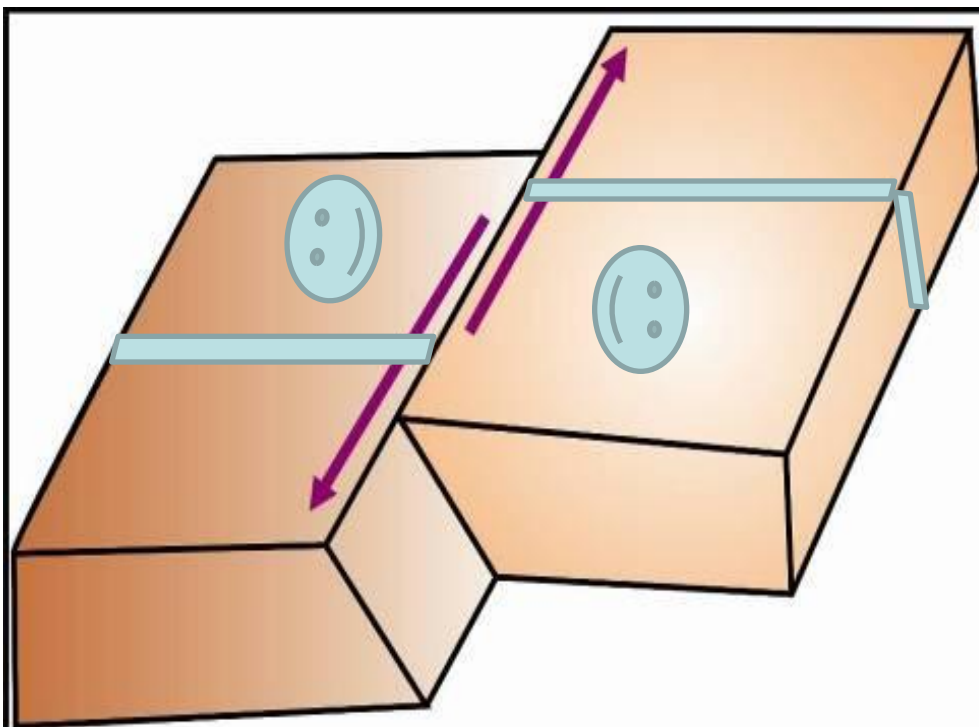
CLASIFICAREA FALIILOR

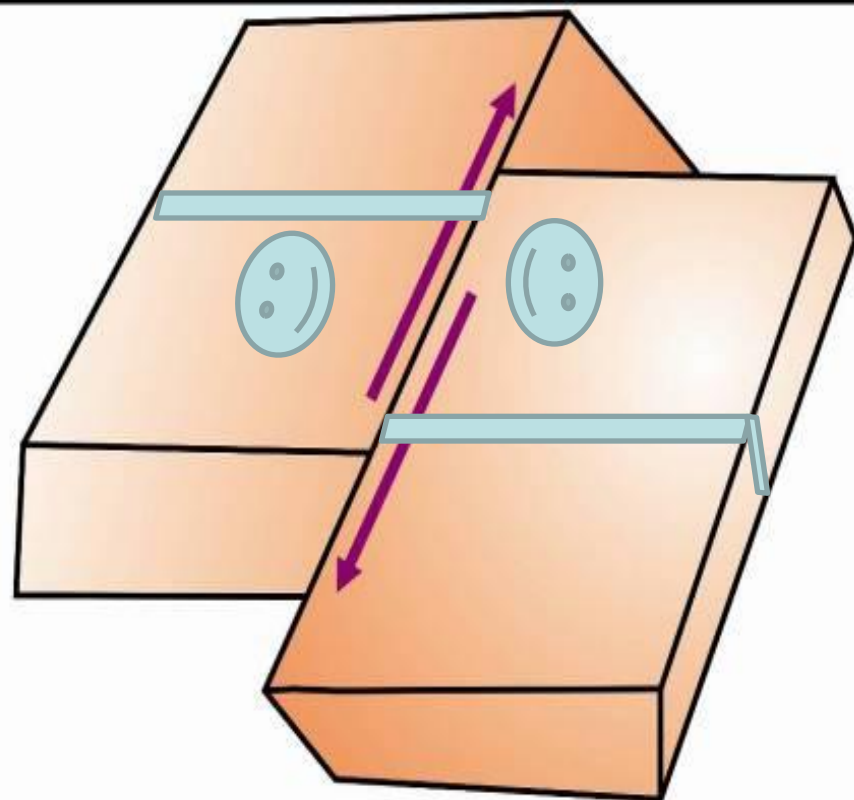
Modul de formare a fracturilor distensionale în zăpadă-firn

Falii transcurente (de decroșare; cu deplasare în plan orizontal)

Falie transcurentă senestră

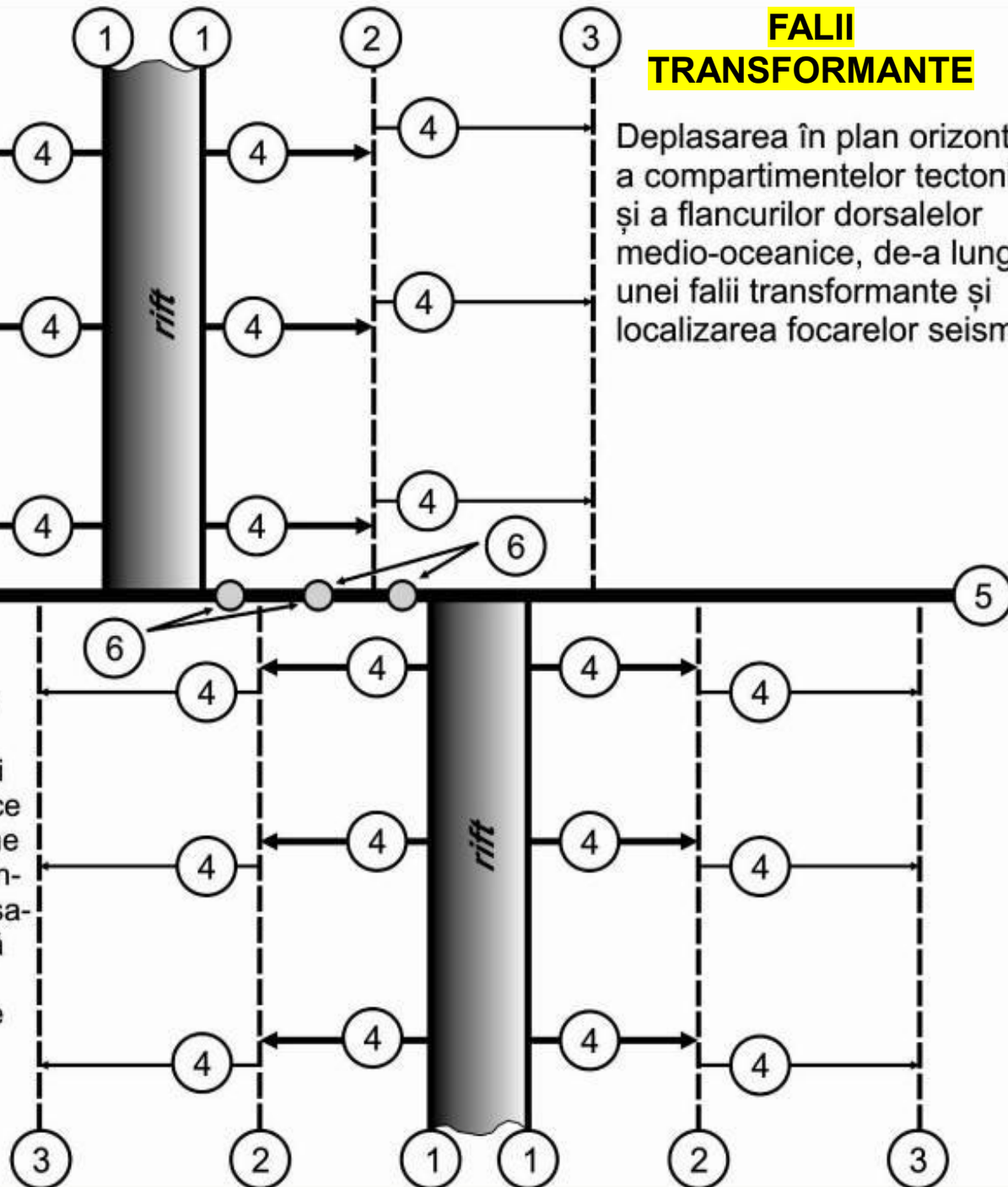

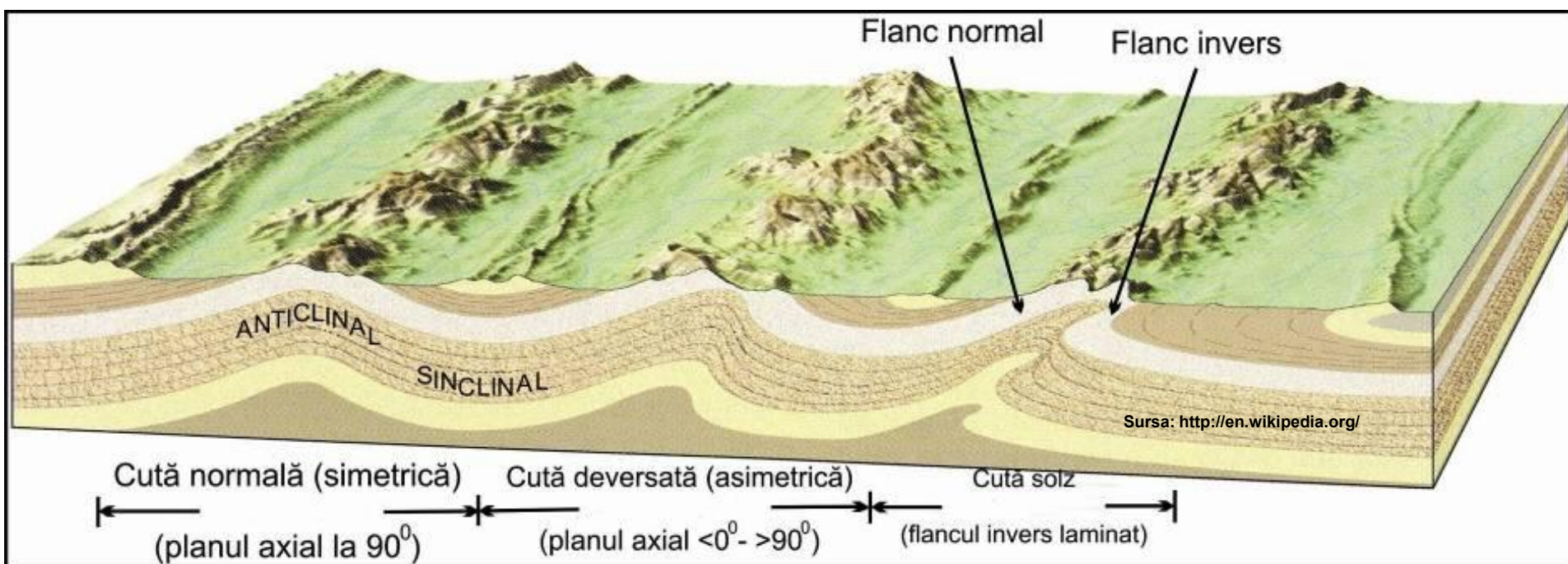
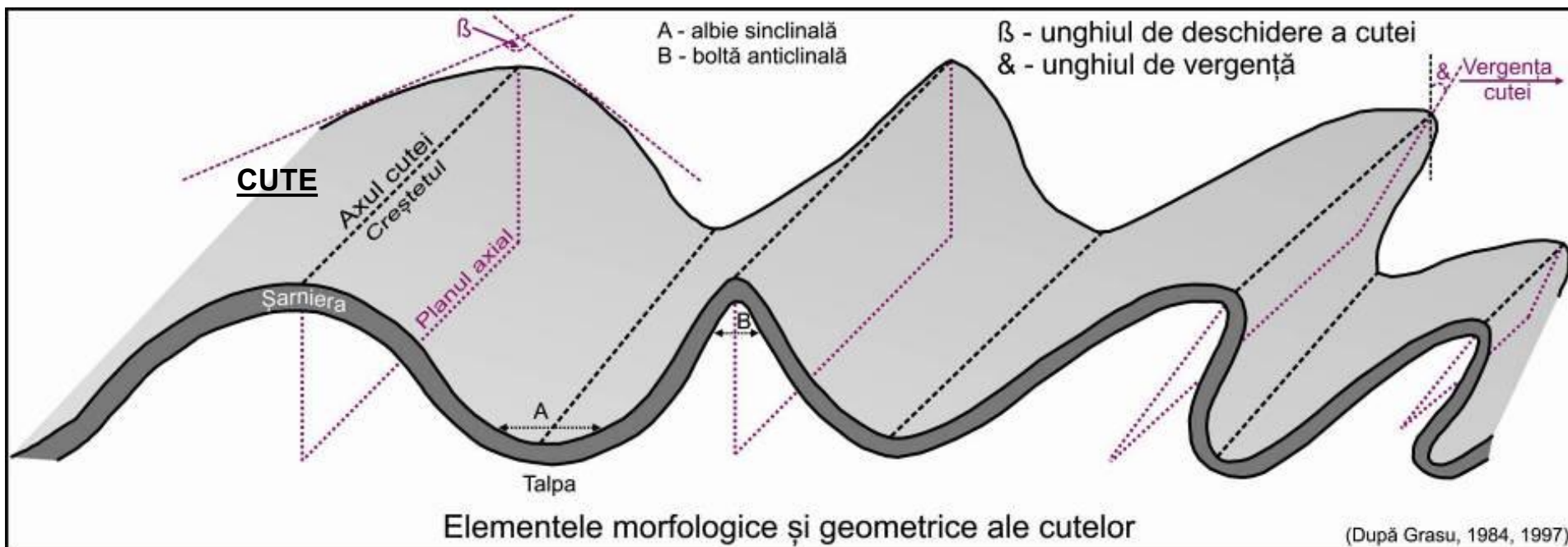
Falie transcurentă dextră

FALII TRANSFORMANTE

Deplasarea în plan orizontal a compartimentelor tectonice și a flancurilor dorsalelor medio-oceanice, de-a lungul unei falii transformante și localizarea focarelor seismice

- 1 - Poziția flancurilor dorsalelor medio-oceanice la un timp relativ scurt după riftare
- 2, 3 - Poziția succesivă a frontului flancurilor dorsalei medio-oceanice în timpul procesului de expansiune
- 4 - Sensul deplasării compartimentelor tectonice și a flancurilor dorsalei în raport cu falia transformantă
- 5 - Falie transformantă
- 6 - Localizarea focarelor seismice în planul faliei transformante

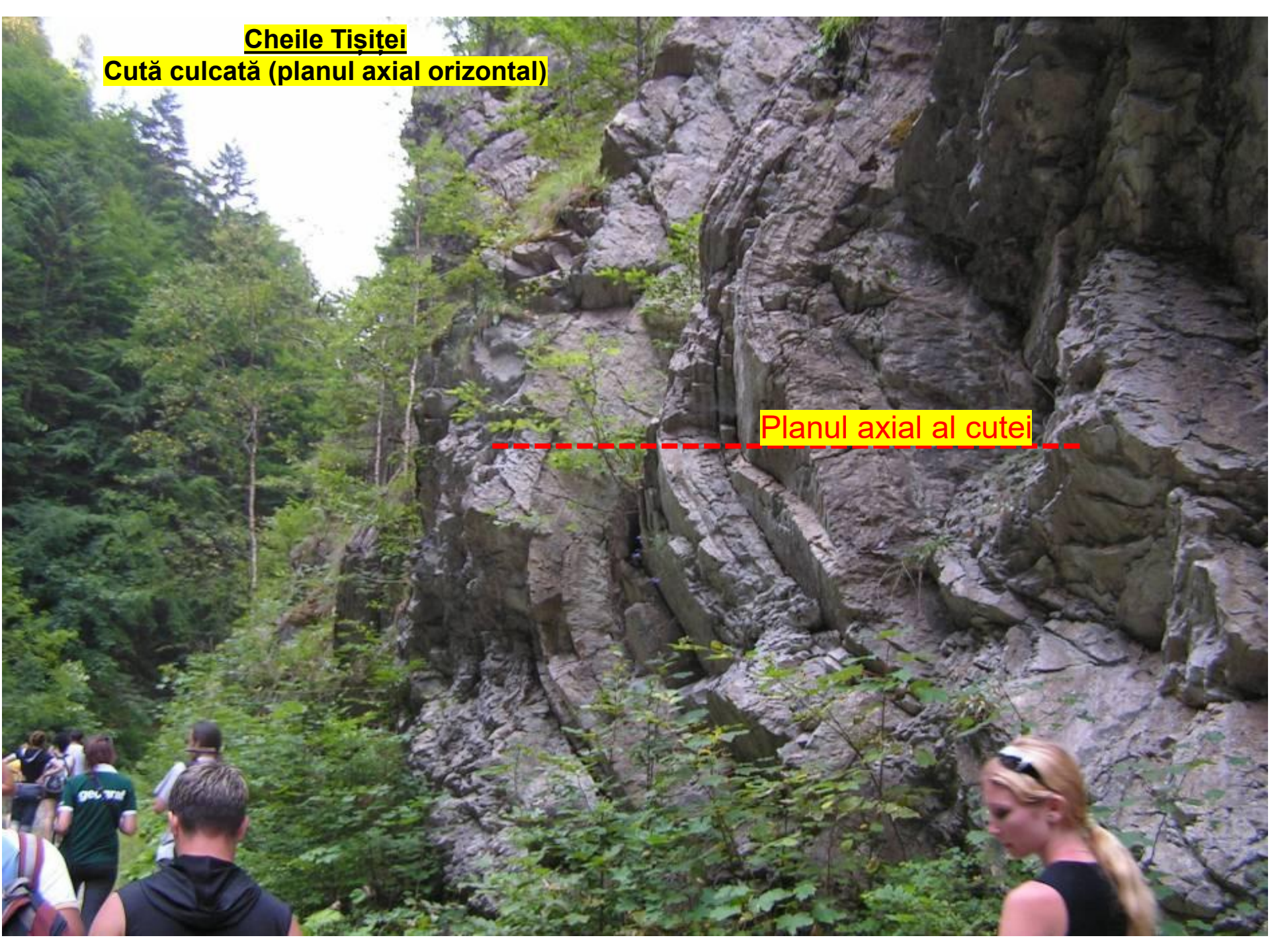

Cheile Tișitei

Cută culcată (planul axial orizontal)

Planul axial al cutei

Cute chevron în Pânza de Vrancea
(Cheile Tișitei, Bazinul Putnei)

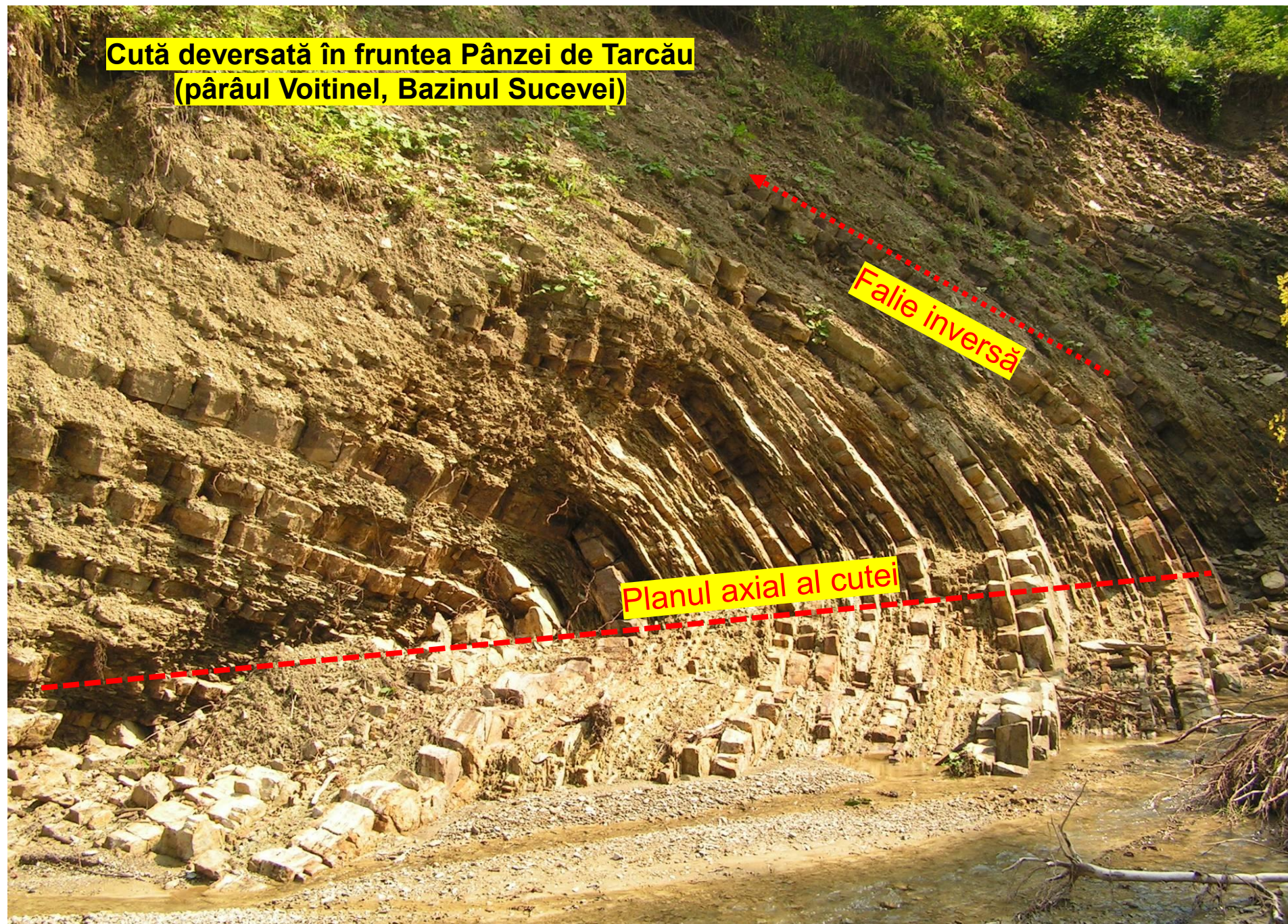
Planul axial
al cutei

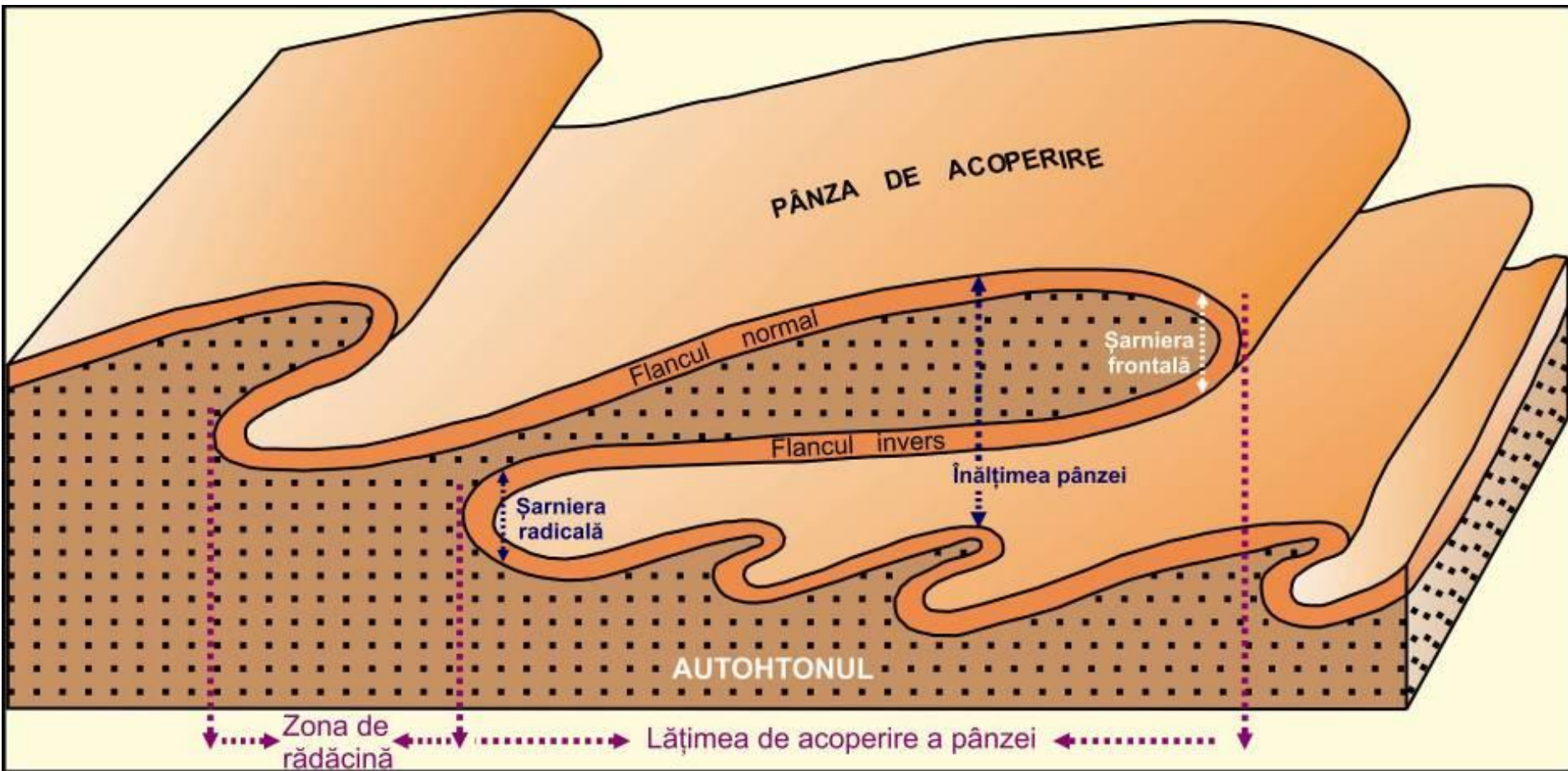
**Cută deversată în fruntea Pânzei de Tarcău
(pârâul Voitin, Bazinul Sucevei)**

Falie inversă

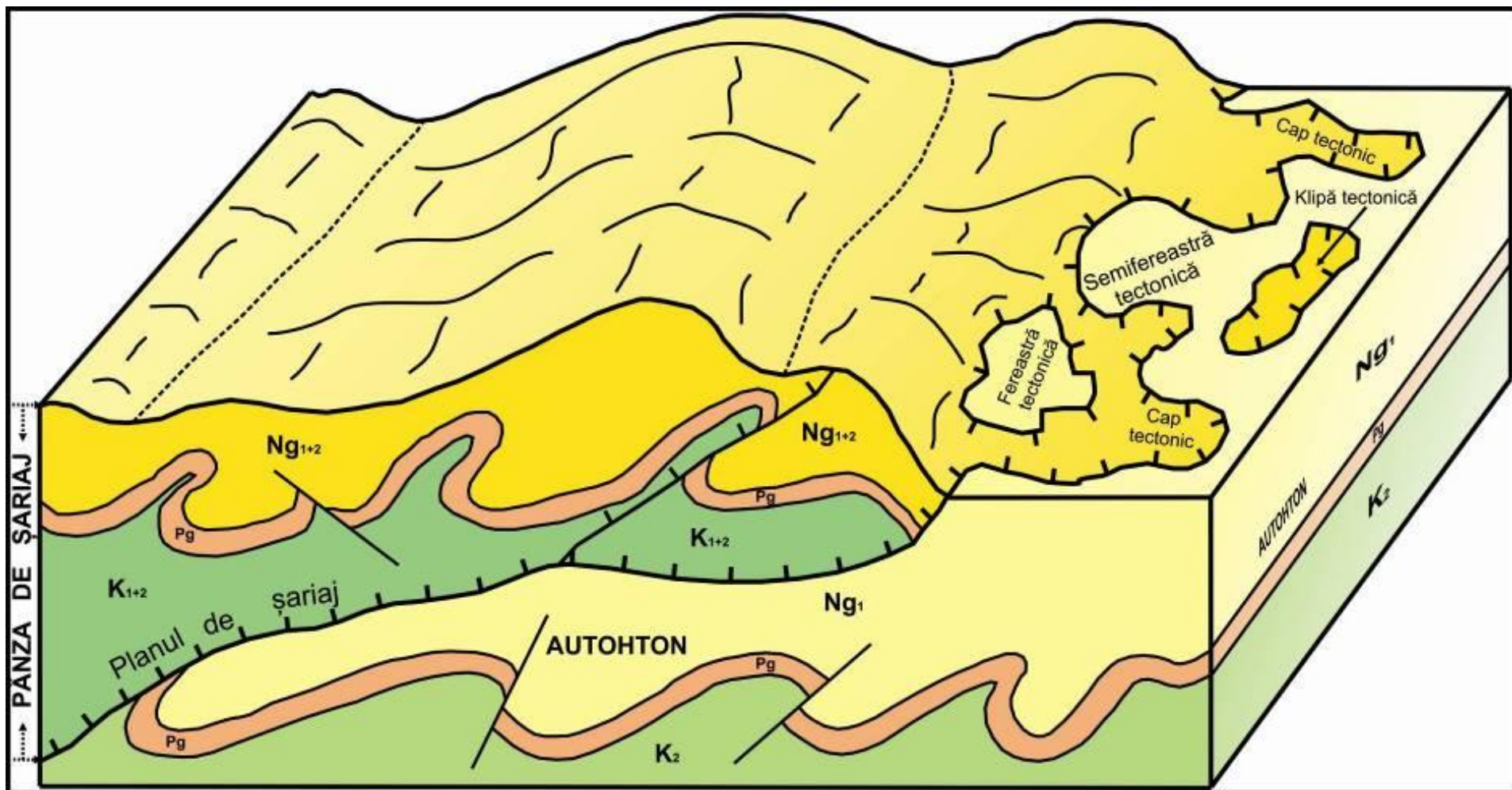
Planul axial al cutei

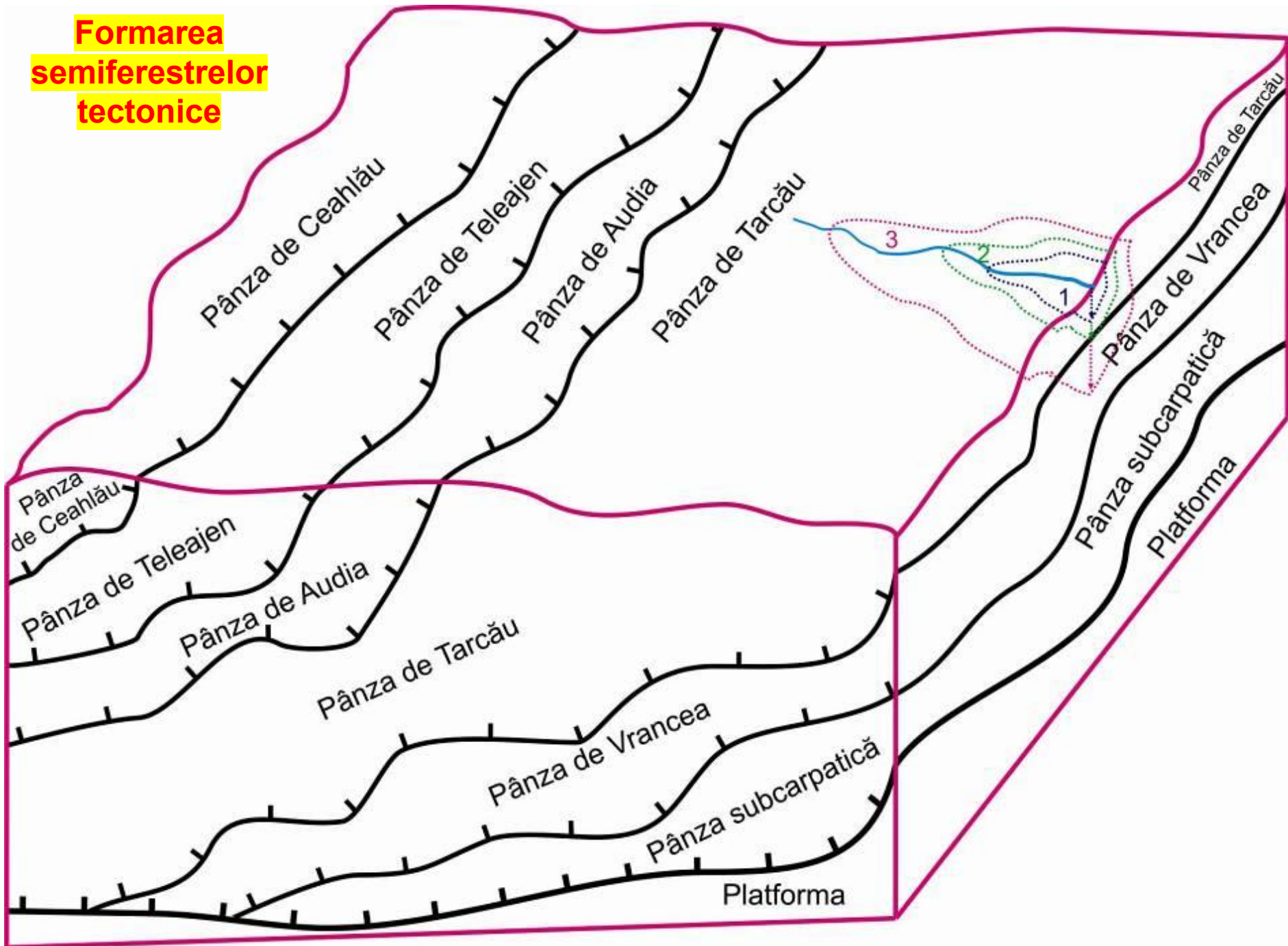
PÂNZE TECTONICE: *Pânzele de acoperire și elementele morfologice*

Pânzele de șariaj și elementele morfologice

Formarea semiferestrelor tectonice

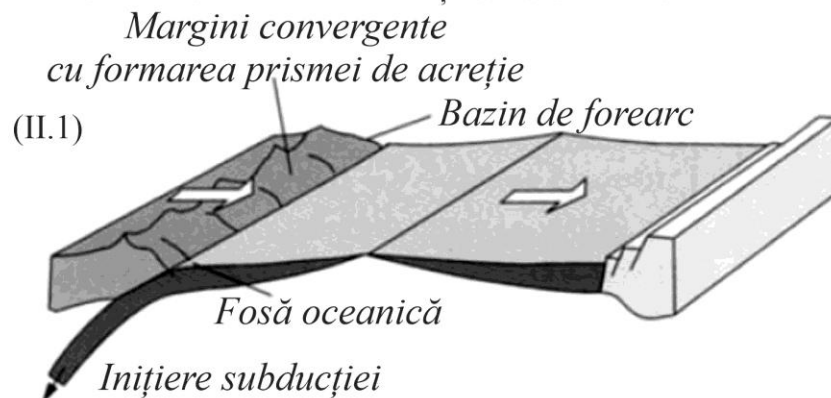
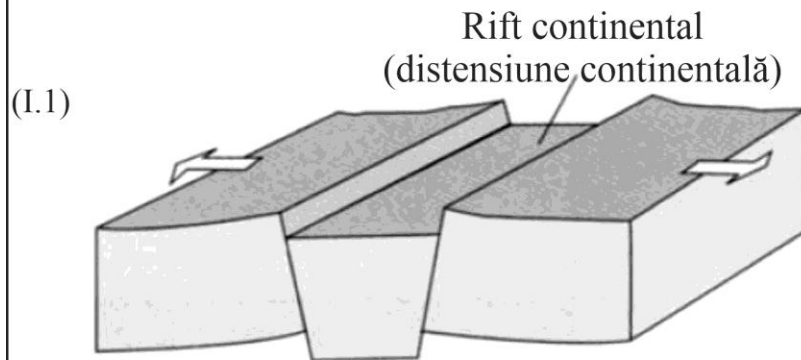
7. Structuri ale scoarței terestre

Morfostructurile de distensiune (rifturi, grabene, horsturi, dorsale medio-oceanice etc.) și **de compresiune** (orogenele cu zonele structurale interne. De ex: zone alcătuite din pânze de soclu – **bazine intracontinentale și margini continentale pasive / bazine oceanice** - zone cristalino-mesozoice; zone alcătuite din pânze de cuvertură - **bazine de foreland periferice, fliș-molasă; arcuri vulcanice continentale** - vulcanite laramice, vulcanite neogene; **arcuri vulcanice insulare; bazine molasice interne** etc.);

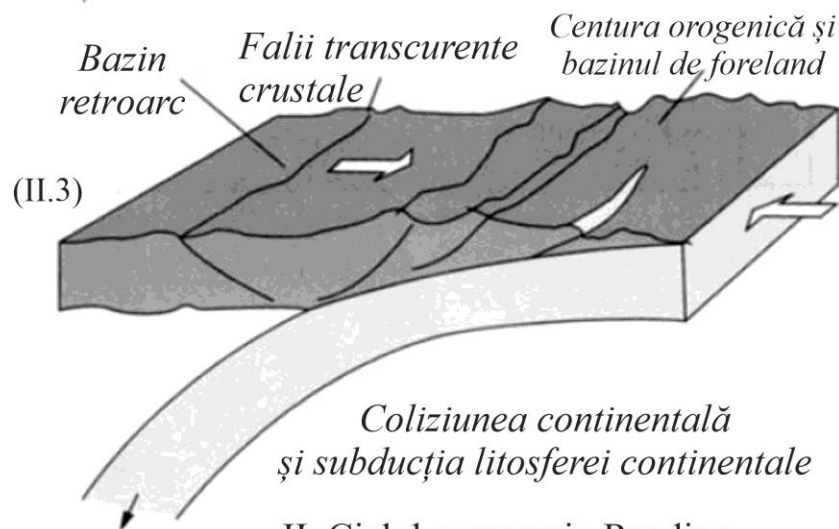
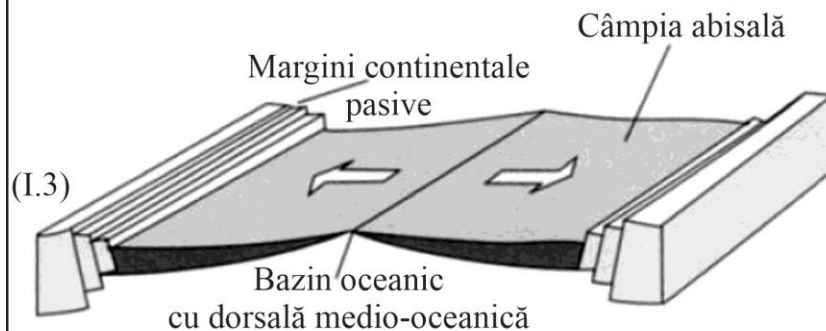
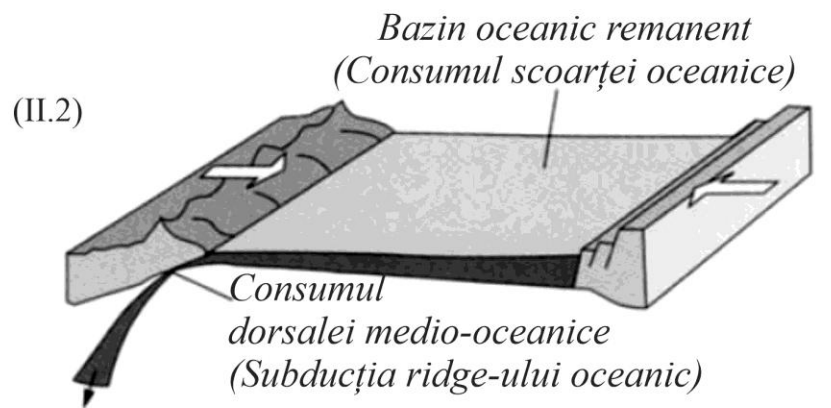
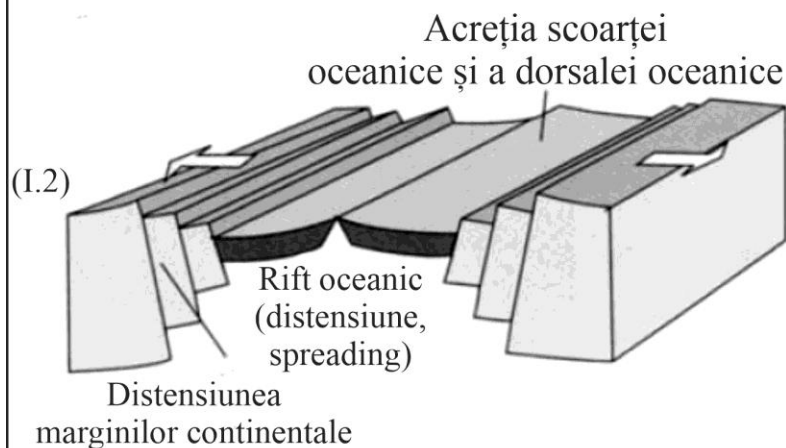
Structuri de distensiune: grabene, horsturi, rifturi, bazine oceanice

Structuri de compresiune: orogene

CICLUL WILSON-READING. FORMAREA BAZINELOR DE SEDIMENTARE ȘI OROGENELOR

(Sursa: Allen & Allen, Analiza bazinelor, 2013)

I. Ciclul distensiv Wilson

II. Ciclul compresiv Reading

Roci sedimentare

Structuri distensive
(flancurile afectate de falii normale)

Scoarță continentală

Graben

Scoarță
continentală

Horst

Africa

Arabia

0

30 km

200 km

Africa

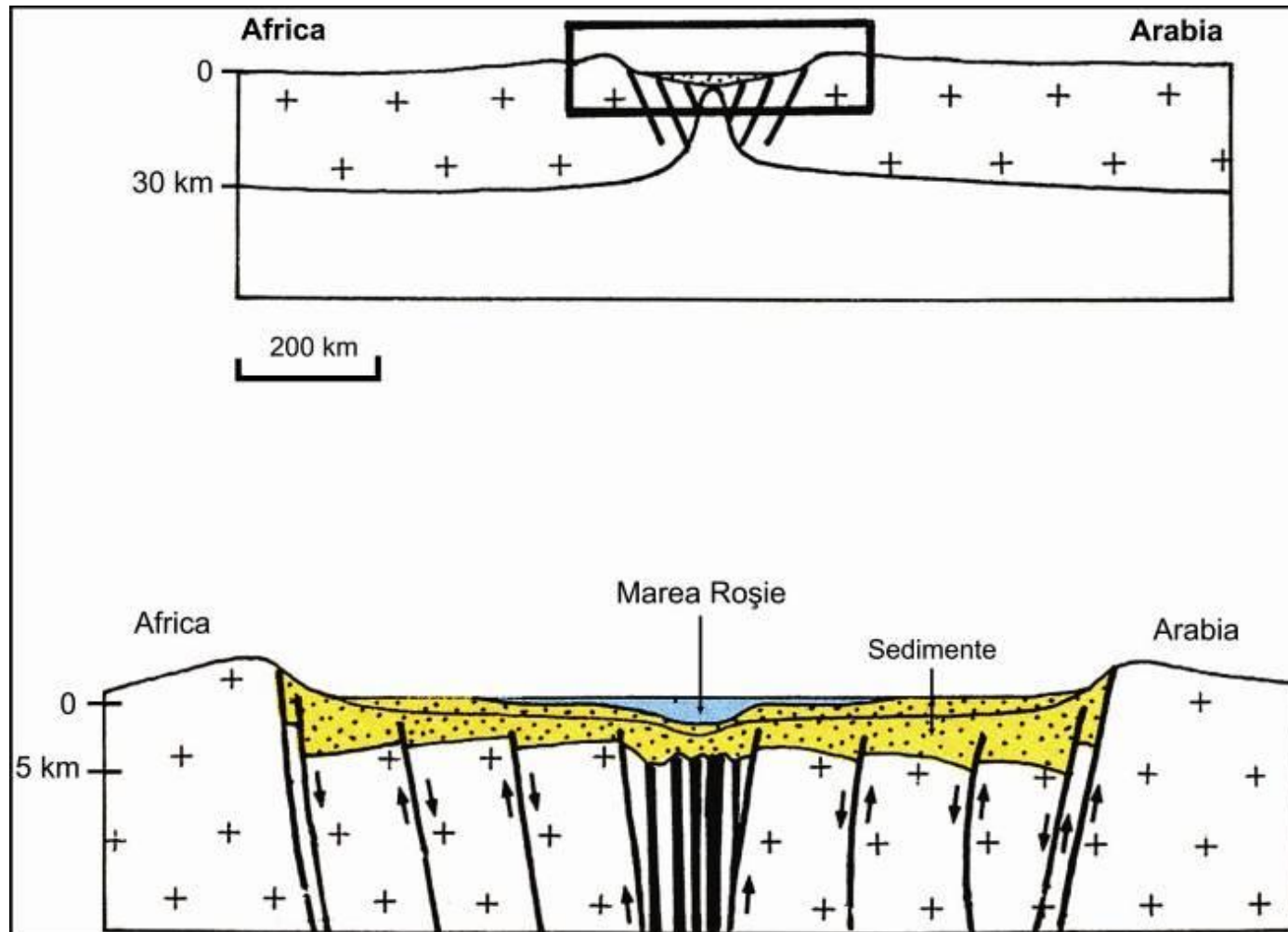
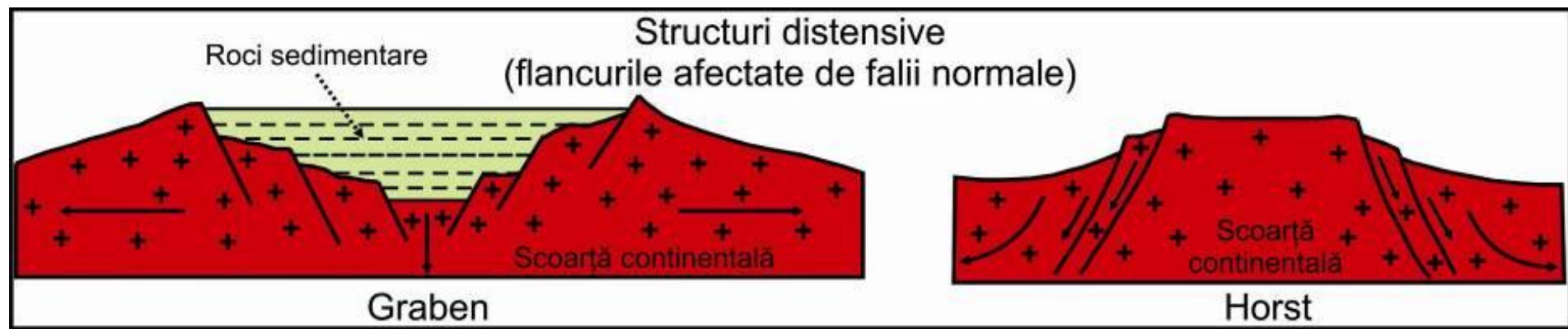
Marea Roșie

Sedimente

Arabia

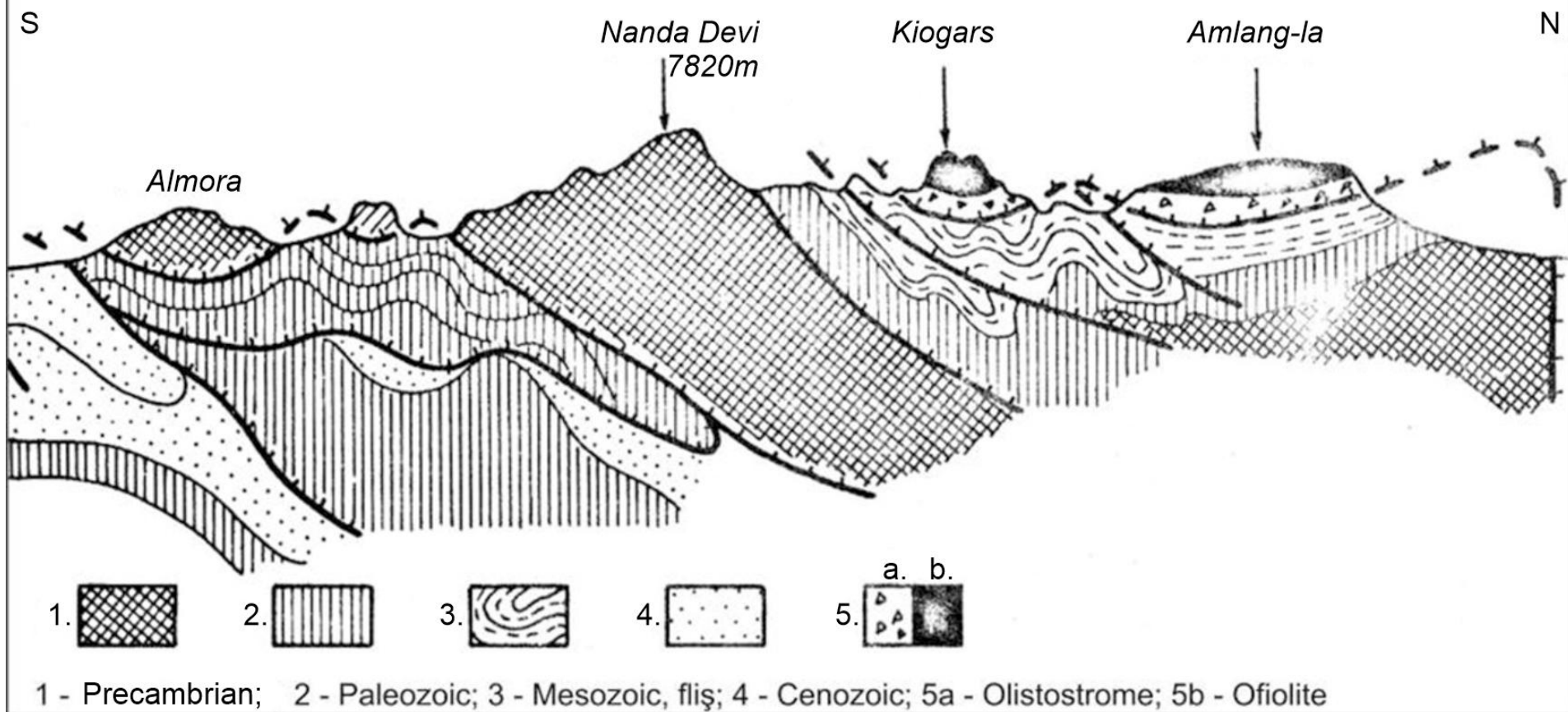
0

5 km

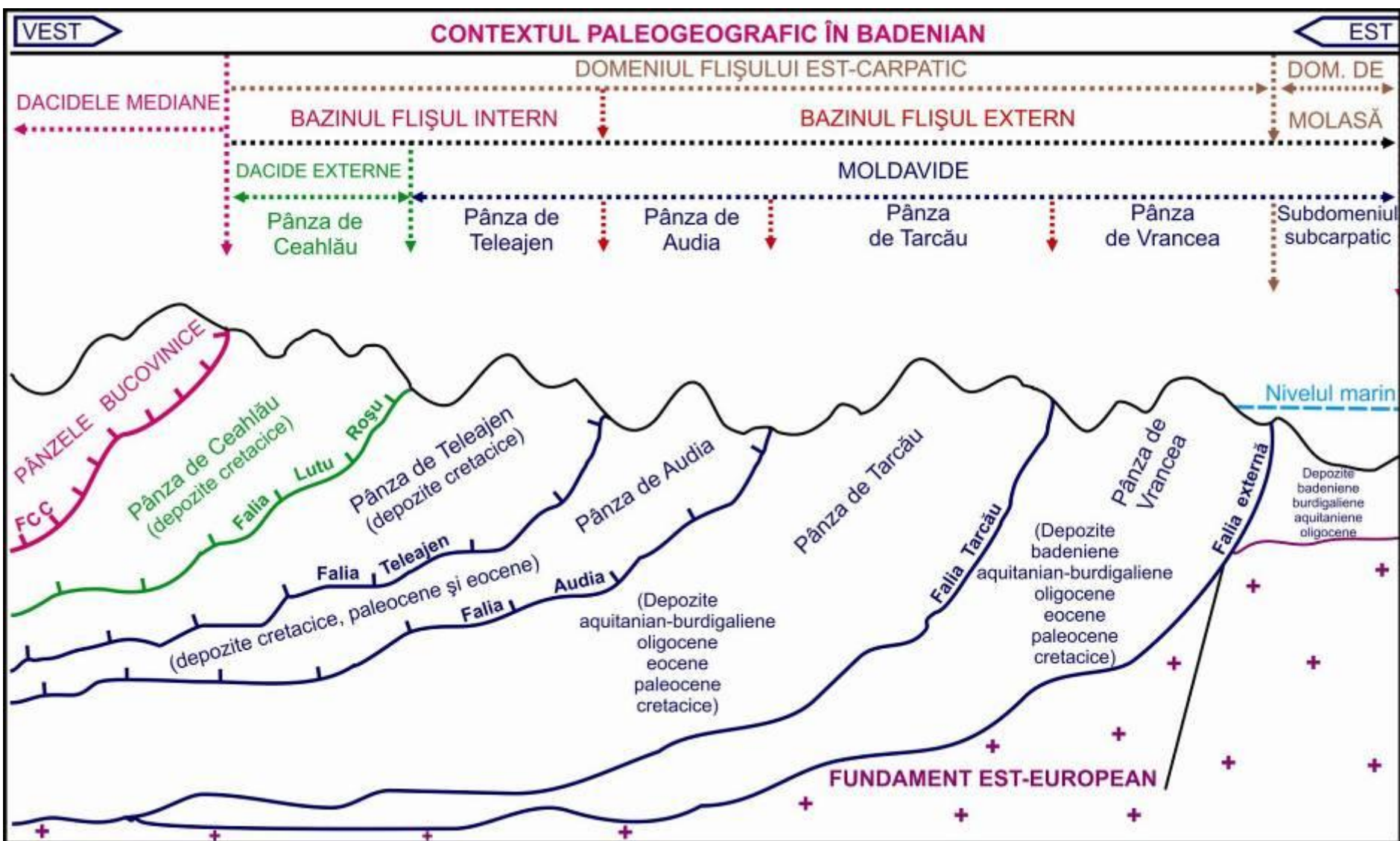

Catene orogenice

SECȚIUNE GEOLOGICĂ PRIN MUNȚII HIMALAIA (după Gasner)

Structura în pânze de șariaj a Orogenului Est-Carpatic

(9) **Unități morfostructurale majore ale scoartelor
continentale: *orogene și platforme***

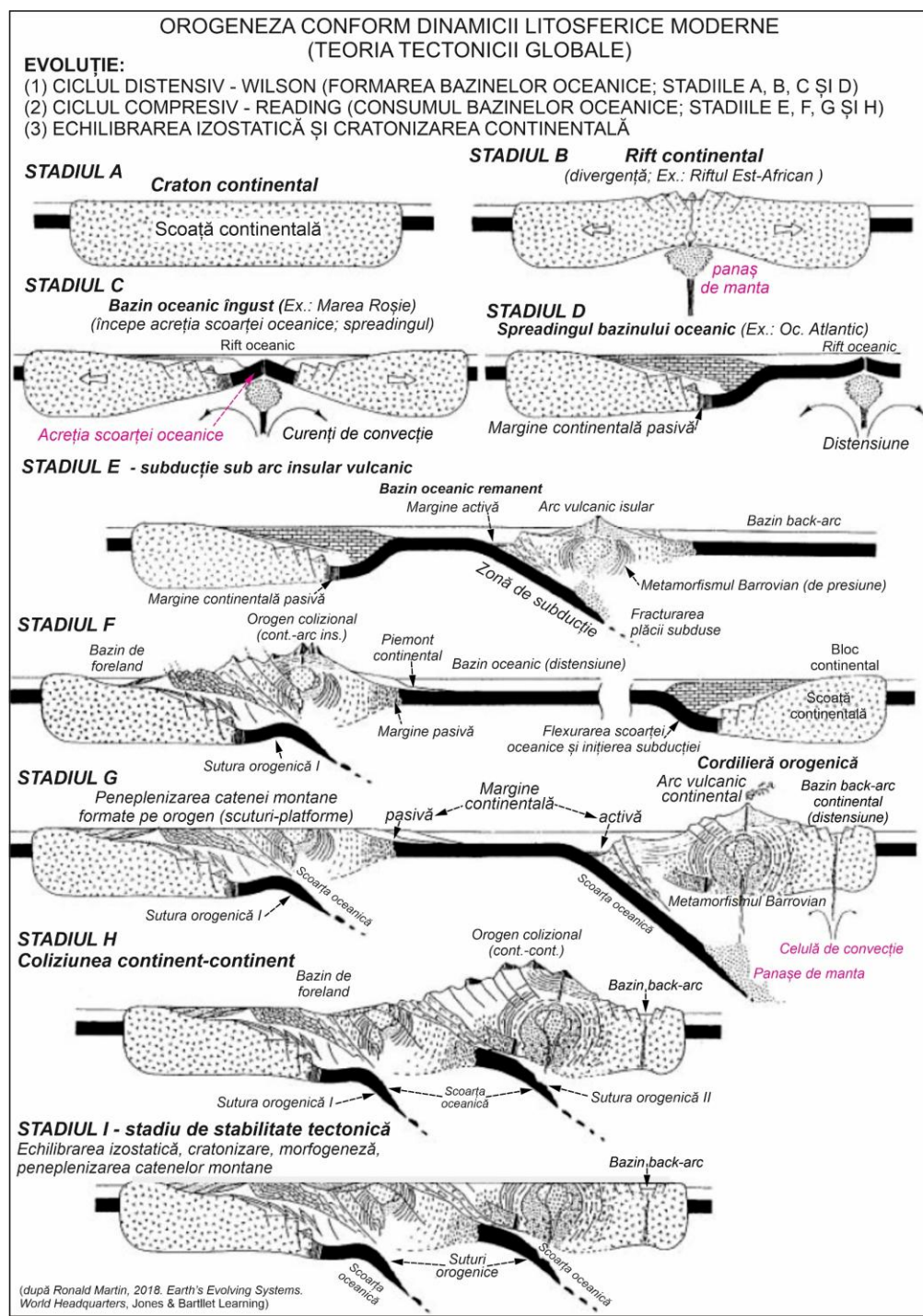
CICLUL GEOTECTONIC ÎN FUNCȚIE DE TIPUL DE SUBDUȚIE

1. Subducție placă oceanică – placă oceanică.

*Se formează arcuri insulare; Coliziune continent-arc insular.

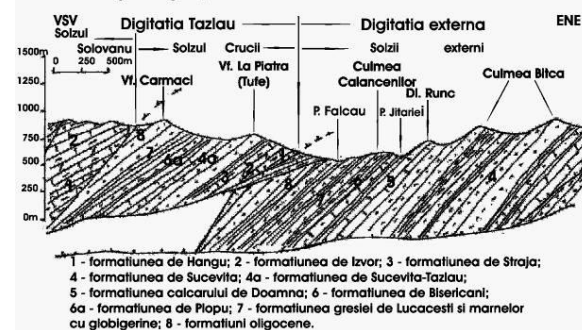
2. Subducție placă oceanică – placă continentală.

*Coliziune continent-continent, cu formarea arcurilor vulcanice continentale.

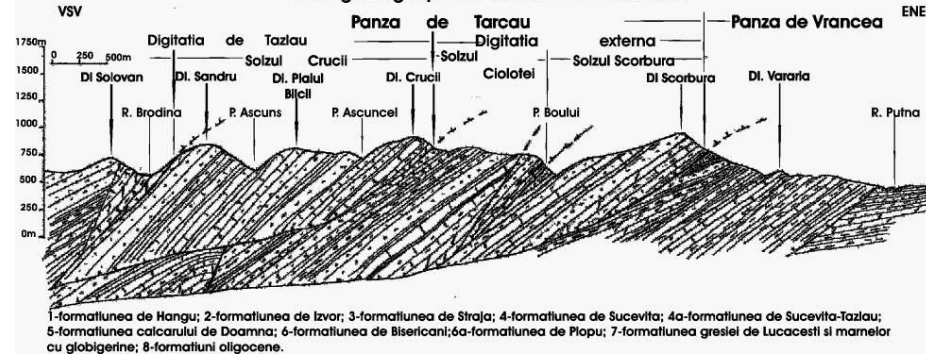

Structură de orogen

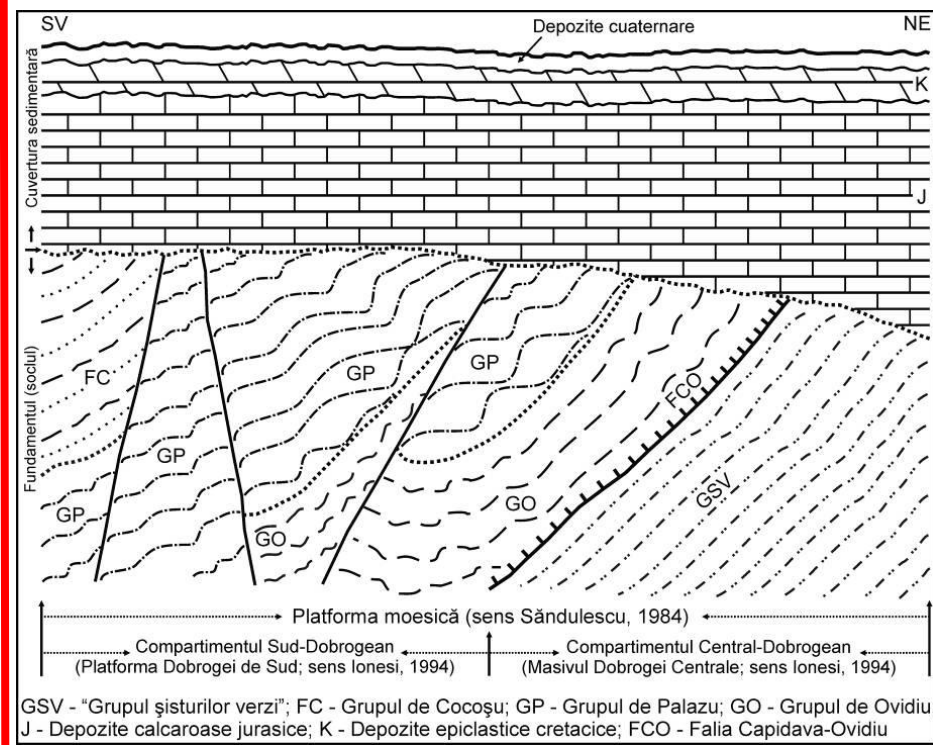
Profil geologic prin vf. Carmaci si culmea Calancenilor

Profil geologic prin dl. Solvan si dl. Scorbura

Structura de platformă

Evoluție:

- (1) **Structogeneza (tectogeneza)**: în intervalul de instabilitate tectonică se produce structogeneza orogenului;
- (2) **Morfogeneza**: după cratonizarea orogenului se trece în domeniul de stabilitate tectonică relativă și se produce peneplenizarea acestuia;
- (3) Fazele sedimentogenetice alternează cu cele morfogenetice: se produce inundarea succesivă a peneplenei, întreruptă de momente morfogenetice și se instalează cicluri de sedimentare, în care se formează cuvertura sedimentară a platformelor. Acumularea cuverturii sedimentare se produce în domeniul de stabilitate tectonică relativă.

STRUCTURILE DE PLATFORMĂ

SUNT ALCĂTUITE DIN **DOUĂ ETAJE STRUCTURALE**:

1. SOCLU – vechea catenă orogenică peneplenizată;

2. CUVERTURA SEDIMENTARĂ – formată în mai multe secvențe (cicluri) de sedimentară marină separate de discordanțe majore (paleoreliefuri). Are o structură în strate orizontale, slab deformate sau monoclinală cu înclinări reduse.

RAPORTURILE GEOMETRICE – cuvertura sedimentară este mai tânără decât soclul și se găsește întotdeauna la partea superioară a eșafodajului structural.

VÂRSTA: se ia în considerare vârsta orogenezei care edifică soclul.

STRUCTURILE DE OROGEN

Sunt alcătuite din două etaje structurale: **structurile preectonice** și **structurile postectonice**. Acestea sunt separate de suprafețe de discordanță (paleoreliefuri), care iau naștere după faza tectogenetică principală, în care se edifică eșafodajul morfo-tecto-structural major al orogenului.

1. STRUCTURILE PRETECTONICE – sunt alcătuite din depozitele soclului și ale cuverturilor sedimentare intens teconizate în fazele tectogenetice principale, în raport cu care se stabilesc "momentele geocronologice" ale formării subunităților morfostructurale ale orogenului. Vârsta substratului tectonizat este întotdeauna mai veche decât vârsta fazei tectogenetice care afectează substratul.

GEOMETRIC – depozitele mai tinere ale soclului și cuverturilor sedimentare se pot găsi în orice poziție geometrică în eșafodajul tectonic, ca urmare a încălecărilor/șariajelor produse în fazele paroxismale succesive.

2. STRUCTURILE POSTECTONICE – sunt alcătuite din depozitele cuverturilor sedimentare formate ulterior desfășurării tectogenezei majore, netectonizate sau slab teconizate, în fazele tectogenetice postparoxismale.

GEOMETRIC – depozitele posttectonice acoperă discordant structurile preectonice și se găsesc la partea superioară a eșafodajului structural.

VÂRSTA: se ia în considerare vârsta orogenezei care edifică sistemul orogenetic (alpină, hercinică, caledoniană, kareliană etc.)